

ADVENT SZEMLÉ

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK 2023. JÚLIUS

EGY ÜRES SZÉK
és egy szenvedő szülő az imateremben

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

TARTALOM

1 AZ ELNÖK ÜZENETE

Aural Neațu
Világszéles misszió

3 TEOLÓGIA

dr. Szallós-Farkas Zoltán
A táncra vonatkozó adventista álláspont (I)

9 CSALÁD

Alina Kartman
Egy üres szék és egy szenvedő szülő az imateremben

11 LELKISÉG

Carmen Neațu
Áldott asszony

18 TÁRSADALMI SZOLGÁLAT

Ema Mihai
Amikor Isten belép oda, ahová már senki sem megy

21 MISSZIÓ

12 éves evangélista lány keresztségre vezet
az embereket a Dominikai Köztársaságban

24 NEVELÉS

Crina Poenariu
Mikor és hogyan válunk jobbá?

2026. JÚNIUS

27 IFJÚSÁG

Sisau Benjamin-Claudiu
A képernyő alattomos hatása a serdülőkorúak fejlődésére

30 EGÉSZSÉG

dr. Brîndușa Potcariu
Amikor a pajzsmirigy már nem működik megfelelően: a test jelzései

33 TEOLÓGIA

Farkas György
A nyugalomnap ajándéka a Bibliában

35 VILÁGEGYHÁZ

A missziómunkát életre keltő kommunikáció:
több mint 100 résztvevője volt
a GAiN MOLDOVA 2026 rendezvénynek

38 LELKISÉG

Daniel Nițulescu
A névtelenségtől a jelképig: az ember, aki Jézus keresztyén volt

41 GYERMEKEK OLDALA

Isabella Țăranu
Baráti viszonyban Jézussal

2026. JÚNIUS. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.

Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Ioan Feier, Claudiu Gășman, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Vlad Bogdan; Különleges munkatársak Valentin Filimon, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Fordító Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; E-mail adventszemle@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Editura Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/3230020

Világszéles MISSZIÓ

„Ímé mindent újjá teszek. És monda nékem:
Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak.”

Jelenések 21:5

Tisztelt adventhívők!

2026. április 13. és 15. között országunkat képviseltem az Adventista Egyház Generál Konferenciájának székházában tartott tavaszi tanácskozáson. Az alábbiakban két nemzetközileg is fontos napirendi pontról szeretnék önöknek referálni.

Először is, döntés született a jelenlegi két németországi Unió átszervezésére vonatkozóan. Ennek értelmében 2027. június 1-jétől kezdődően a hat német egyházterület egy Unióban egyesül, amelynek székhelye Darmstadtban lesz.

Másodsorban pedig, idén szeptember 5-én egyházunk vezetői egy újabb, az egész világra szóló mozgalmat szeretnének útjára indítani. Ez nem a világszéles egyházvezetés által kigondolt terv vagy stratégia, hanem egy mozgalom, amely egységre és letről felfelé építkező tervezésre szólít fel, és az egész világot feladatvállalásra ösztönzi. Mi a célja ennek a kezdeményezésnek?

E globális marketingkampány által szeretnénk méltó módon megemlékezni arról, hogy Jézus Krisztus 2000 évvel ezelőtt kezdte meg Messiásként földi szolgálatát. Az ősztől tehát elkezdődnek az előkészületek, hogy útjára indíthassuk a „Minden újjá lesz” elnevezésű médiamozgalmat. A világszervezet kincstárnokot is kijelölt a projekt élére, aki 27 millió dolláros költségvetésből gazdálkodhat.

Románia már 1996-tól kezdődően, a NET műholdas evangelizációs kampányok során megtapasztalhatta, mit jelent a nemzetközi igehirdetés részévé válni. Akkor több száz gyülekezetben követték az előadásokat, amelynek egy szónoka volt, és a prédikációkat egy bizonyos helyről sugározták szerte a nagyvilágra, beleértve Romániát is. Most viszont ennek egy fejlesztett modelljét látjuk körvonalazódni.

Erton Köhler elnök a decentralizáció és a letről felfelé építkező globális mozgalom híve. Körvonalazódik egy világszéles együttműködésen alapuló rendszer a helyi tartalomkészítők, de különösen a fiatalok számára, akik így elmondhatják a világnak, hogy mit tett értük Jézus. Röviden tehát, íme a digitális misszionárius „receptje”: kell egy Biblia, egy telefonkészülék és egy fiatal, aki elmondja, hogy nem szégyelli Jézus Krisztus evangéliumát!

A missziós naptár új forrásanyagokat tartalmaz:

- egy teljesen egyedi missziós kiadványt, amely tartalmazza a Dániel és a Jelenések könyvét, profetikus magyarázatokkal kiegészítve, abban a formátumban, amelyet az egyház alapítói elképzelték. Reméljük, hogy román nyelven már az idei év végéig sikerül megjelentetnünk;
- a Jézus életéről szóló adventista könyvszöveges és audioformátumban megjelentetett újabb kiadását;

- egy egyedi weboldalt a világon mindenütt élő önkéntesek és tartalomkészítők számára, ahova feltölthetik az alkotásaikat, és ahonnan le is tölthetők az üzenetek;
- 2027. július 23. és augusztus 31. között 40 napos imaidőszak lesz, amelybe bárki bekapcsolódhat.

A munkát ezúttal nem az intézmények, hanem a gyülekezetek mindazon tagjai fogják végezni, akik szeretnének egy szélesebb körű adventista evangelizációs mozgalomban részt venni. Én örülök annak, hogy részese lehettem a 2000-es évek mű-

holdas evangelizációinak, és türelmetlenül várom az új missziós tapasztalatokat. A „OneVoice27” magának a misszióknak a belső megnevezése, de a mozgalom neve: „Minden újjá lesz”. Jézus újra eljön, és szeretne mindent újjá tenni, és ezt már most el akarja kezdeni. Veled! 🎯

A cikk megjelent Aurel Neațu lelkipásztor hivatalos blogján (presedinte.adventist.ro.). A tartalom videoformátumban is megtekinthető az egyház YouTube csatornáján (Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România ((Mesajul președintelui – 24 aprilie 2026)).

AUREL NEAȚU, a Romániai Unió elnöke

ONE VOICE 27

MÉDIA-LEHETŐSÉGEK

A digitális platformokhoz a világ 8,1 milliárd lakosa 63%-ának van hozzáférése. A több mint 180.000 adventista gyülekezetünknek, valamint az adventista média-csatornák által biztosított lefedettségnek köszönhetően **elvihetjük a világnak Jézus reményteli üzenetét.**

LELKI FELHÍVÁS

2027-ben ünnepeljük Jézus keresztségének, Szentlélekkel való felkenésének és földi szolgálata megkezdésének 2000. évfordulóját (Lk 3:21-22).
Küldetése továbbra is a mi küldetésünk: hirdetni az evangéliumot és felszabadítani az elnyomottakat (Lk 4:18).

INTEGRÁLT STRATÉGIA

A **OneVoice27** az Adventista Egyház 2025–2030-as stratégiai tervének négy pillérét testesíti meg: **az Istennel való közösséget, a Krisztusban kiteljesedő azonos-ságot, a Szentlélek általi egységet és a mindenki számára biztosított misziólehetőséget.**

A TÁNCRA

vonatkozó adventista álláspont

– I. rész –

Azzal a céllal írtam ezt a cikket, hogy tisztázzam a hetednapi adventisták tánkra vonatkozó nézeteit, valamint annak gyakorlati megközelítését bibliai, próféciai, lelki és egyházi szempontból. Sajnos a világi gondolkodásmód egyre elterjedtebbé válik, még az adventisták körében is. Ennek a jelenségnek egy látható megnyilvánulása az esküvői ünnepi vacsorát kísérő tánc-tevékenység. Meg kell azonban jegyezni, hogy ez nem egy bevett gyakorlat. Ennek ellenére közzétesszük ezt a cikket, hogy bemutassuk a közép- és kelet-európai adventisták számára az egyház tánccal kapcsolatos hivatalos álláspontjának bibliai és hitelvi alapjait.

I. BIBLIAI MEGKÖZELÍTÉS

Az Ószövetség huszonzét helyen említi a táncot vagy a táncolás cselekményét. Ezek közül csupán négy szöveg utal kifejezetten olyan táncra, amely vallási keretek közt zajlott, és közvetlen kapcsolatban állt az Ószövetség Istenével:

„Dicsérjék az ő nevét tánccal; dobbal és hárfával zengjenek néki” (Zsolt 19:3).

„Dicsérjétek őt dobbal és tánccal, dicsérjétek őt hegedűkkel és fuvolával” (Zsolt 150:4).

„Akkor Miriám prófétaasszony, Áronnak néneje dobot vőn kezébe, és kimenének utánna mind az asszonyok dobokkal és táncolva” (2Móz 15:20).

„Dávid pedig teljes erejéből táncol vala az Úr előtt, és gyalcs efódot övedzett magára. Dávid azért és Izráelnek egész háza felvívék az Úr ládáját énekléssel és trombitaszóval. Lőn pedig, hogy mikor az Úr ládája Dávid városába ért, Mikál, Saulnak leánya kinéz vala az ablakon, és látván, hogy Dávid király ugrál és táncol az Úr előtt, megútálá őt szívében” (2Sám 6:14–16).

Hogyan értelmezhetőek a fentebb idézett bibliaszövegek?

Szeretnék kiemelni néhány exegetikai alapelvet, amely elengedhetetlen a Biblia helyes értelmezéséhez és magyarázatához.

Ezek fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni.

A zsoltárokból rejlő magyarázat

Az első két bibliai referenciában – Zsoltár 149:3 és 150:4 versében – megjelenő héber szó alapvető jelentése vitatott, mivel az illető szó (*machol*) gyöke a *chul* („nyílást vág”), ami a következő lehetséges fordításra utal: fuvola, duda vagy síp (a King James angol nyelvű fordítás Zsoltárok 149:3 verséhez írt margójegyzetében a „síp” szó szerepel). A zsoltáros mindkét helyen több hangszert is említ. Ezért kijelenthetjük, hogy azt a héber szót, amelyet a Károli-fordítás „tánc”-ként, a Cornilescu-változat pedig „játék”-ként jelenít meg, megfelelőbb lenne „síp”-ként fordítani, amely a két szövegben felsorolt hangszerek egyike. A héber zsoltár magyar nyelvre a következőképpen is lefordítható:

„Dicsérik az ő nevét *síppal*; dobbal és hárfával zengjenek néki” (Zsolt 19:3).

„Dicsérik őt dobbal és *síppal*, dicsérik őt hegedűvel és fuvolával” (Zsolt 150:4).

A fenti elemzés alapján arra a következtetésre juthatunk, hogy a zsoltáros nem feltétlenül a táncra utal, hanem inkább arra buzdítja az izraelitákat, hogy különböző hangszerekkel dicsérik Istent.

**„Dávid pedig teljes erejéből
táncol vala az Úr előtt,
és gyors efódot övedzett
magára. Dávid azért és
Izraelnek egész háza felvívék
az Úr ládáját énekléssel és
trombitaszóval” (2Sám 6:14-15).**

Egy másik következtetés szerint, mivel Dávid a két zsoltár szerzője, a tánc nem volt ismeretlen istentiszteleti forma számára, hiszen Dávid maga is táncolt, és az izraelitákat is erre buzdította. Sőt, mindkét zsoltár Isten Vörös-tengernél véghez vitt nagyszerű cselekedeteire utal. Ott, a Vörös-tengernél, Mirjám énekekkel dicsérte Istent, a nők pedig táncol, ezért Dávid ebben a két zsoltárban Isten azon csodálatos cselekedeteit éneklé meg, amelyeket Mirjám és az izraeli nők énekekkel, zenével és táncolással ünnepeltek meg.

Egy harmadik következtetés szerint a két zsoltárban szereplő táncra buzdítás nem a modern korban élő keresztényekhez és adventistákhoz szól, bár egyre több adventista interpretálja ekként ezt a két igeverset. Miért nem értelmezhetjük e két szövegben szereplő táncra buzdítást ránk, mai adventistákra vonatkozóan? Mindenekelőtt azért, mert figyelembe kell vennünk a helyes Biblia-magyarázat egyik alapelvét, nevezetesen az értelmezés következetességének elvét.

A konzekvencia elve megköveteli, hogy mi, mai hetednapi adventisták, az említett két zsoltárban szereplő összes felszólításnak engedelmessé váljunk, ne csak a táncra vonatkozó felhívásnak. Következésképpen ma is alkalmaznunk kellene mindazt, amit a 149. zsoltár mond:

3. vers: „Dicsérik az ő nevét táncolással; dobbal és hárfával zengjenek néki.” Ha követjük a táncra és a dobok használatára szóló felhívást, akkor a 6. és 7. versben szereplő felszólításoknak is eleget kellene tennünk, nevezetesen annak, hogy kétélű karddal a kezünkben álljunk bosszút ellenségeinken, hogy ezzel szerezzünk dicsőséget az Úrnak. Lássuk a 6. és a 7. versben szereplő felszólításokat!

6. vers: „Isten-dicsőítés legyen torkukban, kétélű fejsze kezeikben;”

7. vers: „hogy bosszút álljanak a pogányokon, és megfenyítsék a nemzeteket.”

A Biblia helyes értelmezése nem engedi meg, hogy a zsolotárokból csak azt fogadjuk el, ami kedves nekünk (a táncot és a dobot), a szöveg többi részét pedig figyelmen kívül hagyjuk.

A fenti bibliaszövegek elemzése egyértelműen rámutat arra, hogy minden a Szentírás helyes értelmezésén múlik.

Napjainkban csak azok a személyek táncolnak az esküvőkön, akik tévesen értelmezik a Szentírást, illetve csak azt fogadják el belőle, amit gyenge emberi természetük és az abból fakadó vágyaik diktálnak nekik. A tánc élménye tökéletesen kielégíti az érzékiség által vezérelt emberek élvezet iránti vágyát.

Dávid és Mirjám tánca

Dávid és Mirjám táncát illetően két alapvető szempontot kell tisztáznunk:

Először is meg kell értenünk, hogy a magyar nyelvtől eltérően, a héberben több megfelelője is van a „tánc” főnévnek, illetve a „táncol” igének, éspedig: *machol/mecholab* = kórus- vagy csoporttánc (ld. Mirjám és a nők tánca: 2Móz 15:20, Zsolt 149:3; 150:4); *chagag* = örömtánc (1Sám 30:16), *chul* = forgó tánc (Bír 21:21, 23); *karar* = körben táncolás (2Sám 6:14); *raqad* = ugrálással járó tánc (1Krón 15:29; Jób 21:11; Ézs 13:21). Sámuel könyvében Dávid körben forogva táncol, a Krónikák első köny-

vében pedig ugrálva. Felesége, Mikál, „megutálá őt”, amikor meglátja ugrálni/táncolni (1Krón 15:29). A Mirjámot kísérő nők kórus- vagy csoporttáncot adtak elő. Meg kell említenünk, hogy az ókori Izrael vallási kontextusában vagy az ókori pogány kultusz keretében gyakorolt táncok (2Móz 32:6, 19) teljesen eltértek a mai modern tánc stílusaitól vagy a néptánctól.

Az Ószövetségben a két nem képviselői nem táncoltak együtt, kivéve azokat a „játékokat és táncokat”, amelyek célja volt szexuális izgalmat kelteni az aranyborjú körül. 2Mózes 32:6 versében azt olvassuk, hogy az emberek „felkelének játszani”, a 19. vers pedig még explicitebb módon fogalmaz: Mózes maga látta a hitszegők táncát. Ebben az esetben az izraeliták olyan táncot gyakoroltak, amelynek célja az egyiptomi bálványimádással társított kultikus prostitúció extázisának fokozása volt. A 2Mózes 32:6 és 19 versében említett testlejtés nem éppen utánzásra méltó táncforma.

A **második szempont**, amit meg kell értenünk, az, hogy a Biblia Istennek elkötelezett kutatói tudják: a két eseményről szóló bibliai beszámolók nem értelmezhetők parancsként vagy utasításként arra, hogy kövessük Dávid és Mirjám példáját. Miért nem? Azért, mert 2Sámuel 6:14–16 szakasza és 2Mózes 15:20 verse narratív, leíró, magyarázó, nem pedig normatív szöveg: nem tartalmaz törvényeket, parancsokat vagy isteni utasításokat.

Egyes adventisták Dávid példáját hozzák fel érveként a tánc igazolására, különösen esküvők alkalmával. Azt állítják, hogy az adventisták a táncon keresztül őszintén kifejezhetik örömüket Isten előtt. Ez az érv azonban megsérti a bibliai értelmezés egyik alapelvét, nevezetesen azt a hermeneutikai elvet, miszerint a narratív/elbeszélő bibliai szövegeket nem lehet és nem szabad normatív, előíró vagy rendelkező szövegekként értelmezni. Ez a kérdés a Szent-

A narratív/elbeszélő bibliai szövegeket nem lehet és nem szabad normatív, előíró vagy rendelkező szövegekként értelmezni. Ez a kérdés a Szentírás-magyarázat és alkalmazás alapvető ismeretéhez tartozik.

írás-magyarázat és alkalmazás alapvető ismeretéhez tartozik.

Minden adventista, aki a Dávid táncát leíró bibliai szakaszt normatív szöveggként értelmezi, és úgy véli, hogy ez feljogosítja őt a társadalmi eseményeken vagy esküvőkön való táncra, a Dávid későbbi cselekedeteit leíró bibliai szöveg üzenetét is normatív modellként kellene, hogy értelmezze. A szóban forgó szakasz a Dávid táncát leíró passzus közvetlen kontextusában található. Tekintettel a szöveggkörnyezet közvetlen relevanciájára, ésszerűen azt a következtetést vonhatnánk le, hogy az adventisták Dávid életének ezen tevékenységét is követhetik, sőt, követniük is kell. Miről van szó? 2Sámuel 5:12–13 versei egy leíró/elbeszélő szakaszt alkotnak, amely Dávid életének egy másik eseményét mutatja be:

„És belátta Dávid, hogy az Úr megerősítette őt az Izrael felett való királyságában, és hogy felmagasztalta az ő királyságát az ő népéért, Izraelért. Vón pedig még magának Dávid ágyasokat, és feleségeket Jeruzsálemből, minekutána Hebronból oda ment; és lőnek még Dávidnak fiai és leányai.”

Természetesen egyetlen józan gondolkodású adventista sem tekintené ezt a leíró jellegű szöveget normatívnak, vagyis olyan isteni rendelkezésnek, amelyet kötelező betartani. Senkinek sem jutna eszébe, hogy ágyasokat és feleségeket vegyen magának csak azért, mert Dávid így tett, amikor látta, hogy Isten megáldja királyságát.

Az izraeliták történelme során – amint azt az Ószövetségből megtudhatjuk – Isten megtűrte, de sosem parancsolta meg a pogány népek szokásainak és gyakorlatainak – a királyság intézményének, a többnejűségnek, a válásnak, az alkoholfogyasztásnak és a táncnak – az átvételét. Az Újszövetség korában Jézus egyértelműen elmagyarázza, hogy Isten az izraeliták szívének megkeményedése miatt tűrte meg ezeket a szokásokat és gyakorlatokat (Mt 19:3-9). Jézus szerint a teokrácia (az Ószövetség) vé-

Isten az izraeliták szívének megkeményedése miatt megtűrte, de sosem parancsolta meg a pogány népek szokásainak és gyakorlatainak – a királyság intézményének, a többnejűségnek, a válásnak, az alkoholfogyasztásnak és a táncnak – az átvételét.

gével ezeknek a gyakorlatoknak véget kell vetni.

Azt is érdemes megemlíteni, hogy a papoknak szigorúan tilos volt a szentélyszolgálatok végzése közben azoknak a szokásoknak a gyakorlása, amelyeket Isten megtűrt Izrael népének, és bizonyos értelemben meg is tiltott az emberek magánéletében. Például nem ihattak alkoholt (3Móz 10:9, Ez 44:21), nem válhattak el a feleségtől, nem házasodhattak elvált nővel (3Móz 21:13-14), nem tarthattak több feleséget (1Tim 3:2 [Pál apostol itt a püspökökről/presbiterokról beszél, és az Ószövetség tanítására alapozva kéri tőlük, hogy az Újszövetségben minden presbiter legyen „egy feleségű férfiú”]), továbbá tilos volt táncolniuk a szentélyben tartott istentiszteletek keretében (az Ószövetségben a tánc csak a pogány bálványimádás során jelenik meg istentiszteleti cselekményként [ld. 2Móz 32:19]).

A fentiekben felsorolt gondolatok alapján kijelenthetjük, hogy a bibliai szempontból helyes értelmezés szerint senki sem hivatkozhat Dávid és Mirjám táncának leírására isteni parancsként, utasításként vagy követendő tanításként. 📌

Dr. SZALLÓS-FARKAS ZOLTÁN, egyetemi adjunktus, Adventus Egyetem, Cernica

EGY ÜRES SZÉK

és egy szenvedő szülő
az imateremben

Talán nincs nagyobb megpróbáltatás és fájdalom annál, mint amikor a keresztyén szülő – aki egykor gyermekével együtt járt imaházba – azt látja, hogy a gyermeke hite a szeme láttára omlik össze.

Ez a fájdalom csak súlyosbodik, ha – mint az oly sokszor lenni szokott – magányosan kell hordoznia ezt a terhet. Ez a magány kezdetben tűrhetőbb, mint a gyülekezet tagjainak együttérző tekintete, idővel azonban maga is elviselhetetlen súlyá válik.

A szakadék mélyén ott a szégyen, a fájdalom egyik legismertebb megnyilvánulása, amely több szempontból is hasonlít a gyász érzéséhez. Különösen akkor, ha a szülő vezetői tisztséget tölt be a gyülekezetben, vagy ha a közösségen belül példás szülőnek tekintik. Még ha csak a szívében fogalmazódik is meg a „Mit mondanak majd a többiek?” kérdés, a valamikor a lelki menedék helyének tekintett gyülekezetet a fájdalom helyévé változtatja, amely nyomást gyakorol a szülőre, aki így arra kényszerül, hogy egyrészt őszinte választ adjon erre a kérdésre, másrészt pedig a gyülekezet megbecsülését sem szeretné elveszíteni.

És ahol szégyen van, ott a bűntudat is megjelenik, mint egy nyomasztó árnyék.

A kérdések („Hol rontottam el?”) és a kételemek („Talán ezt vagy azt kellett volna tennem...”) mindig is gyötrődést okoztak a szülőknek, de az elszakadás körülményei között ezek az érzések egzisztenciális méreteket öltenek.

A bűntudaton túl

Mielőtt azonban a szülő a fájdalmát a saját lelkiismerete fölötti kemény ítélkezéssé változtatná, meg kell értenie egy súlyos, ugyanakkor felszabadító igazságot. A gyermekek hitben való nevelése lényegében olyan titok, ami meghaladja az emberi pedagógia lehetőségeit, és ezt maga az élet igazolja a lehető legmegdöbbentőbb formában. Szép, odaszentelt életű családokból is távoztak el gyermekek, és szétesett családok gyermekei közt is vannak, akik megmaradtak a hitben. A hit valójában nem örökíthető át úgy, mint a testi sajátosságok vagy a vagyoni elemek; minden léleknek megvan a saját tempója, lelki utazása és Istennel ápoltsága kapcsolata.

Maga Isten is átélte némely gyermekének távozását, mégis tökéletes Atya maradt. Ha még a tökéletes szeretet is teret enged a „távozásnak”, azt jelenti, hogy a hasonló fájdalommal élő szülők mellett van Valaki, aki legmélyebb gyötrelmeiket is átérzi.

Az utat megnehezítő reakciók

Hogyan élhet tovább egy szülő, miután a gyermeke feladta a hitét? Milyen legyen a kapcsolata vele a továbbiakban, különösen akkor, ha még a legmegszokottabb reakciók is – noha szeretetből fakadnak – csak tovább növelik a kettejük közti távolságot? Bármely tanács vagy magyarázat hallatán a gyermeknek tudnia kell, hogy a szülő mellette van, a szülőnek pedig valóban a gyermek mellett kell maradnia jóban és rosszban egyaránt, mivel csak így járulhat hozzá a mindkét irányban járható út nyitvatartásához.

A gyermeknek éreznie kell, hogy tényleg szeretik, hogy minden tévedés ellenére ragaszkodnak hozzá. Nem nyomasztó bizonygatásokra van szüksége, vagy arra, hogy a szülei minden vele való találkozást a visszatérése vizsgájává tegyék, hanem arra, hogy valóban szeressék.

Nagyon sok szülő vallja, hogy végül nem maradt más számára, mint a gyermekéért mondott titkos ima. És valóban, némely esetben ez is elégnek bizonyult. Az imában, amelyben a szülő lemond arról, hogy ellenőrzése alatt tartsa gyermeke dön-

Maga Isten is átélte némely gyermekének távozását, mégis tökéletes Atya maradt. Ha még a tökéletes szeretet is teret enged a „távozásnak”, azt jelenti, hogy a hasonló fájdalommal élő szülők mellett van Valaki, aki legmélyebb gyötrelmeiket is átérzi.

téseit, és megtanulja arra az Istenre bízni őt, Aki felé irányítani szeretné, olyan erő rejlik, amit gyakran csak a gyötrelmes évek tapasztalatai során fedez fel.

Nem véletlen, hogy a türelem az ima természetes velejárója. Ez is ennek a titokzatos munkának a része. Némely gyermek korábban, mások csak később térnek vissza, míg vannak, akik olyan úton találnak „haza”, amit a szülő nem is remél. Istennek saját időszámítása és ritmusa van, ezért a szülő arra hívatott, hogy végig hűséges maradjon a várakozásban, ami az odaadás egyik legszelídebb formája.

Két szülő a Szentírásban

A Szentírás bemutat két szülőt, aki a szeretete és a fájdalma mellett megtanulta Istenre bízni azt, amit saját maga képtelen volt kézben tartani.

Az első Jókébed, Mózes édesanyja, aki egy kosarat készített, és abba fektette gyermekét, majd a „kis ladikot” a vízre bocsátotta. Döntése első látásra tehetetlen fájdalomból született, valójában azonban a bizalom egyik legtisztább formájáról tett bizonyosságot, hiszen amikor óvó karja már nem volt képes oltalmat nyújtani gyermeke számára, az Úr mindenható karja vette át a védelmezés feladatát.

A másik példa a tékozló fiú édesapja. Hagyta távozni a fiát, ő pedig otthon maradván, nap mint nap hosszasan kémlelte a látóhatárt, és várta gyermeke hazatérését. Amikor végre megpillantotta visszatérő fia alakját a távolban, vágyakozva, kitárt karral szaladt elé.

A szülő, akinek gyermeke egy időre elhagyta a családi oltárt – bár ez mindenél jobban fáj neki –, jól tudja, hogy Isten szüntelenül a gyermekével van, és a Rá hagyatkozás és a hazatérés pillanata közti időszakban is gondját viseli. 🌿

ALINA KARTMAN,
vezető szerkesztő, *Semnele Timpului*

ÁLDOTT ASSZONY

Egyszerű fiatal nő volt. Nem volt benne semmi különleges, és előkelő felmenői sem voltak. A Szentírás minden pompát nélkülözve mutatja be Máriát. Csupán annyi van feljegyezve róla, hogy a közeljövőben lett volna az esküvője az ácsmester Józseffel. Nem sok oka vagy lehetősége lett volna ennél többet remélni. A Názáret környéki kietlen, dombos vidéken küzdött a túlélésért, és olyan tevékenységekkel volt elfoglalva, mint a vízfordás, a veteményes gondozása, az ételkészítés, a fonás és a szövés.

Szombatoként a zsinagógában olyan szavakat hallott, amelyek heteken át gyötörték. A Törvénykönyvből felolvasott szakaszok arról tanúskodtak, hogy Isten végül meg fogja szabadítani népét, a próféták könyvei pedig az eljövendő megváltás ígéretével érintették meg a szívét. Némelyek azt mondogatták, hogy a megváltás rövidesen bekövetkezik, amikor eljön a Messiás, a Felkent, az Isten Küldöttje. Minden biznnyal benne is megfogalmazódott a kérdés: „Vajon megérem azt a napot?”

„Ímhol az Úrnak szolgálója;
legyen nékem a te beszéded
szerint!” Mária, pozitív
válaszának köszönhetően,
Isten Fia testet öltésének és
a megváltás történetének
részesevé válhatott.

Semmi sem készíthette fel Máriát a csodálatos isteni üzenettel érkező angyal hirtelen és váratlan megjelenésére. Miközben a mennyei küldött ünnepélyesen biztosította őt Isten jóindulatáról, Mária első reakciója az értetlenkedés volt.

A hajdon nő számára az angyal szavai teljesen abszurdnak tűntek: „Ímé fogansz a te méhedben, és szülsz fiat”. A folytatás pedig még inkább meghökkentette: „Ez nagy léssen, és a Magasságos Fiának hivattatik; és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának királyi székét; és uralkodik a Jákob házán mindörökké; és az ő királyságának vége nem léssen!” (Lk 1:30-33).

Kétségtelen, hogy erős érzelmelemulások árasztották el Máriát, csodálattal elegyedett tisztelet, félelem, öröm és egy olyan jövő reménysugara, amelyről álmodni sem mert, majd önkéntelenül tört fel lelkéből a kegyesség, és nem tudott másképp válaszolni, mint „igennel”: „Ímhol az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint!” – mondta egyszerűen, és az angyal távozott. Mária szavai teljes odaadásáról tettek bizonyosságot.

Válasza nem volt véletlenszerű. A megjövendőlt Fiú ajkáról ugyanezek a szavak hangzottak el később a Gecsemáné-kertben, a kinszenvedések közepette: „Ne úgy legyen amint én akarom, hanem amint Te” (Mt 26:39).

Vitathatatlan, hogy Mária az igazán boldog embert személyesíti meg. Az angyal

megállapításával – „Áldott vagy te az aszszonyok között” – ő maga is egyetért: „Mostantól fogva boldognak mondanak engem minden nemzetsegek” (Lk 1:48). Pozitív válaszána köszönhetően Isten Fia testet öltésének és a megváltás történetének részesevé válhatott.

Noha képtelenek vagyunk teljes mértékben átérzeni Mária válaszána dimenzióit, ő maga tudatában volt annak, hogy az isteni akarat iránti teljes engedelmesség boldogságot fog hozni önmaga és embertársai számára egyaránt. Mária, a Szűz nem az imádat tárgyaként van bemutatva, hanem mint követendő példa. Nem beszélhetünk saját üdvösségünkről, ha nem mondunk „igent” Istennek.

Mária egyszerű hite meghaladja az emberi logikát. A hozzá hasonló helyzetben levő személyeket megkövezték. A törvény szerint, ha egy zsidó ara megcsalta a vőlegényét, és a házassága pillanatában nem volt szűz, könyörtelenül meg kellett kövezni (5Móz 22:20-21). Bár a vétkest nem minden esetben végezték ki, a nyilvános szégyen és megbélyegzés az egyik legfájdalmasabb tartós szenvedést okozta számára. Mária volt az első, aki elfogadta Jézus istenségét, miközben nem törődött azzal, hogy ezért milyen személyes árat kell fizetnie. Már a kezdetektől megtanulta, hogy egy-egy különleges előjog gyakran kéz a kézben jár az áldozathozatallal. Elsőként a hírnevét kellett feláldoznia. De mit fog mondani a vőlegényének, Józsefnek, aki istenfélő ember volt? Hogy vesz majd feleségül egy várandós nőt? József azonban szerette őt, ezért nem akarta nyilvánosan megvádolni. Fontolgatta, hogy titokban elhagyja jegyesét, de álmában egy angyal előtte is felfedte az igazságot: Mária Immánuelt, a Megígértet hordja a szíve alatt, akiről Ézsaiás is jövendőlt (Ézs 7:14). Így hát József feleségül vette Máriát.

Az Ígélet Fiának születése segítette át Máriát azon a fájdalmon és szégyenen,

hogy egy istállóban kellett világra hoznia Fiát. Senki sem választhatja meg a szüleit, a nyelvét vagy a nemzetét. Ezen a világon egyedül Jézus dönthette el, hogy hol és ki által jön a világra. A legszerényebb helyet választotta: egy koszos, visszataszító istállót.

Amikor a brit királynő hivatalos külföldi látogatásra készült, elképesztő logisztikai háttérmunkára volt szükség: minden alkalomra külön ruházatot kellett vinni, emellett számos, alaposan kiválasztott személyes tárgyat is, továbbá egy kísérő csapatra is szükség volt, amely minden apró részletről gondoskodott. Mindent úgy kellett tökéletes szigorral megszervezni, hogy az a királyi intézmény presztízsét tükrözze.

Mekkora kontraszt a királynő és a világegyetem Királya között! Az isteni alázat látán az angyalok hangosan hirdették: „Békesség a földön!”

Mária elméjében kellemetlen gondolatok kavargtak. Hol van az a fogadtatás, amit Isten küldöttje, a Megváltó Király megérdemelne? Miért küldött az Úr néhány pástort és jelentéktelen embert a tanultak és a nép előjárói helyett? Eljövételének miért ezt a módját választotta?

Álljunk meg egy pillanatra Jézus születésének jelentősége mellett! Miért épp hozánk jött? Hát nincs tele az univerzum ragyogó galaxisokkal és világokkal?

János, a szeretet tanítvány fejté meg ezt a titkot: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).

J. B. Phillips, aki elsőként fordította le a köznép által beszélt angol nyelvre az Újtestamentumot, egy képzelt történetben fogalmazta meg Jézus eljövételének titkosságát. Elképzelt egy kis angyalt, aki egy hatalmas angyal kíséretében bejárja a világegyetemet. Utazásuk során spirálgalaxisok és ragyogó napok mellett haladnak el, aztán a végtelen világűrben utazva eljutnak egy több milliárd csillagból álló gala-

xisba. Naprendszerünkhöz közeledve, a vezető angyal felhívja társa figyelmét egy saját tengelye körül forgó kis gömbre, majd felteszi a kérdést: „Milyennek tűnik?”

„Kicsi és koszos” – válaszolja a kis angyal –. „De mi benne a különleges?” Ezek után lélegzet visszafojtva hallgatja végig társa beszámolóját, aki feltárja az igazságot, miszerint ez a jelentéktelen és nem is a legtisztább bolygó az a híres hely, amelyet leggyakrabban látogatnak meg az égiek. „Azt akarod mondani, hogy dicsőséges Fejedelmünk személyesen jött le erre az univerzum peremén található kis bolygóra? Miért tett volna ilyet? Állítod, hogy ilyen mélyre lehajolt, és eggyé vált a teremtményeivel ezen a lebegő bolygón?”

A történet végén látjuk a kis angyalt, aki gondolkodóba esve próbálja megérteni az elhangzottakat. Ugye, hogy téged is lenyűgöz ennek a gondolatnak a mélysége? Jézus annyira szereti világunkat, hogy lejött erre a földre, és szeretete folytán nem akar lemondani róla, ezért tovább munkálkodik érte. Jézus olyannyira szeret bennünket – földön lakó teremtményeit –, hogy nonsokára visszajön, hogy magához vegyen. Ez Betlehem éneke.

Mária küldetése azonban nem ért véget Betlehemben. Abban az előjogban részesült, hogy Isten munkatársaként részt

Mária küldetése nem ért véget Betlehemben. Abban az előjogban részesült, hogy Isten munkatársaként részt vehetett a Gyermekek nevelésében, felkészítésében és jellemének formálásában, hogy el tudja végezni azt a különleges munkát, amiért jött.

Mária – és a századok folyamán minden ember – arra hivatott el, hogy a keresztnél minden elvárásáról lemondva szemlélje Isten munkáját az életében, és lélekben összetörten ugyan, de várakozzon Őelőtte, mert várakozása a legboldogabb gyümölcsöket termi majd meg. Mély szomorúsága határtalan örömmé változott, amikor eljött hozzá a hír, hogy Jézus feltámadt.

Mária életéhez hasonlóan a mi életünkben is lesznek pillanatok, amikor úgy tűnik, az isteni vezetés emberi szempontból furcsa módon alakul. Ilyenkor nincs más megoldás, mint lemondani azon hasztalan próbálkozásainkról, hogy egyedül akarjuk irányítani az életünket. Csak ha lemondunk önmagunkról az Úr előtt, Aki meghalt és feltámadt, találjuk meg az igazi békét és szabadságot.

vehetett a Gyermek nevelésében, felkészítésében és jellemének formálásában, hogy el tudja végezni azt a különleges munkát, amiért jött.

Mária figyelemre méltó befolyást gyakorolt a gyermek Jézusra, aki ugyan nem egy gazdag és társadalmi előjogokat élvező családba született, viszont különleges lelki keretek közt nevelkedhetett. Szülei mindketten Istennel jártak, és tisztelték egymást.

Isten különleges helyet foglalt el Mária gondolataiban. Názáreti otthonában barátságos légkör uralkodott. Mindent áthatott az igazi alázat és a teljes odaadás lelkülete. Jézus édesanyjának Ige iránti szeretete példaértékű volt.

Noha Jézus harminc csodálatos évet töltött az édesanyja mellett, mégsem lehetett könnyű Mária számára, amikor a Fia elköszönt és elhagyta szülőfaluját. Miközben az országot járta, betegeket gyógyított és prédikálta az evangéliumot, édesanyja belé vetett hite egyre csak gyarapodott. Gyakran repesett a szíve az örömtől, amikor a vándorok a csodáiról és bölcs tanításairól számoltak be.

Örült annak a munkának, amit a Fia végzett. Bár kitartó jóságot tanúsított iránta, valahányszor találkozott, mégis vágyakozva emlékezett azokra a pillanatokra, amikor még mellette volt. Az igazság az, hogy Mária sosem álmodozott olyan dolgokról, amelyekről később az elhívása miatt le kellett mondania. Felismerte, hogy az isteni elhívás és ígéret nem minden esetben szavatol szenvedések nélküli életet, olyat, amely összhangban van saját elvárásaival és vágyaival.

Mária befolyása erős hatást gyakorolt Jézusra. Isten Igéje iránti szeretete példaként szolgált Fia számára.

Mindezek mellett, amikor az Úr Jézus által megígért üdvösség reménysége egyre távolibbnak és megvalósíthatatlanabbnak tűnt, Mária belekapaszkodott az angyal ígéretébe és a Fiát az emberiség megmentésével megbízó Atya iránt táplált hűségébe.

Jézus egyre szokatlanabb kijelentéseinek híre hozzá is eljutott, ahogy a vallási vezetőkkel szembeni egyre élesedő konfliktusainak híre is. Miként vihetné véghez a küldetését, ha azt beszélik az emberek, hogy meg akarják Őt ölni? Akkor is próbálta leplezni rettegését, amikor megtudta, hogy Jézus elindult Jeruzsálem felé.

Húsvétkor Mária is Jeruzsálemben tartózkodott, ott érte Jézus letartóztatásának híre. Ő mindössze egy erőtlen asszony volt, aki csak egyre volt képes: imádkozni és Jézus mellett maradni.

A városon kívül három ormóttan kereszt meredezett az ég felé. A középsőn felismerete szeretett Fiát. Sötét árnyak törtek rá, amikor leborult Jézus megsebzett, vérző lába előtt. Tőr járta át a lelkét, midőn felnézett a keresztre, amelyen közönséges bűnözőként függött szeretett Fia. Jézussal együtt itta ki a keserű pohár tartalmát – az utolsó cseppig. Ott maradt Vele a végső pillanattig. Elviselhetetlen volt a fájdalma. Látta Jézus kínszenvedését, látta, ahogy köpdösik és gyalázzák. A tűző napon lassan teltek az órák, miközben Valaki – a Legszeretettebb – úgy szenvedett, ahogy ember még soha, Mária pedig együtt szenvedett Vele. Ez is anyai elhívásának volt a része, de kitartott, mert mindenét Istennek ajánlotta fel.

A szörnyülködés egy pillanatra eltávozott tőle, amikor Jézus ráemelte szeretetteljes tekintetét és felkiáltott: „Asszony, ímhol a te fiad!”, majd tekintetét János, a legszeretettebb tanítvány felé fordította, és így szólt: „Ímhol a te anyád!” (Jn 19:26-27).

Jézus addig nem tette le földi életét, amíg nem oldotta meg az édesanyja problémáit. Az a férfi és az a nő, aki Jézus szá-

mára a két legközelebbi földi lény volt a földön, távozása után képes lesz támogatni egymást. Mária hálás volt ezért az utolsó jótéteményért, azonban ismét hatalmába kerítette a szörnyű teher súlya, amikor Jézus utolsó szavai elhagyták ajkait, lehajtotta a fejét és meghalt.

Azokban a pillanatokban, amikor egyre nyilvánvalóbbá vált számára a valóság, Mária szívét már-már teljesen összetörte a fájdalom. Szeretettel, álmokkal és reménységgel teli élete romokban hevert. Mi lesz így Dávid örök trónjával? Hogyan valósul meg az Isten által megígért üdvösség? Talán ez épp az ő személyes kudarca? Vagy lehet, hogy Isten nem tudta megvalósítani a tervét? Úgy tűnt, hogy mivel Isten útját változtotta, a legszörnyűbb rémálommá vált minden álma. Mária – és a századok folyamán minden ember – arra hivatott el, hogy a keresztnél minden elvárásáról lemondva szemlélje Isten munkáját az életében, és lélekben összetörten ugyan, de várakozzon Őelőtte, mert várakozása a legboldogabb gyümölcsöket termi majd meg. Mély szomorúsága határtalan örömmé változott, amikor eljutott hozzá a hír, hogy Jézus feltámadt.

Mária találkozott az apostolokkal és a hívőkkel, és hallotta beszámolóikat, kuttatta az Írásokat, amelyekre Jézus felhívta a figyelmét, és bölcsességért, isteni vezetésért imádkozott. Szívében egyre inkább megerősödött a meggyőződés, hogy a Fia halála távolról sem az isteni ígéretnek kudarcát jelenti, hanem magát az üdvösség magasztos győzelmet. Máriát még Jézus mennybemenetelének a híre sem tudta megrémiszteni. Örült, hogy Jézus végre elfoglalhatja helyét igazi Atyja oldalán, és hogy véget nem érő életet biztosíthat minden embernek, aki hit által Őhöz járul.

A küzdelem, amit Máriának – azokban a sötét napokban, amikor próbára tétetett a reménysége, és minden álma szertefoszlott – meg kellett vívnia, valójában olyan

Csak ha lemondunk önmagukról az Úr előtt, Aki meghalt és feltámadt, találjuk meg az igazi békét és szabadságot. Csak Őbenne találunk teljes megbocsátást és végtelen szeretetet, amire szívünk vágyik. Szeretete átölel, karja megerősít, és majd eljövetele napján, amikor szemtől szemben látjuk Őt, tudni fogjuk, hogy megérte.

megpróbáltatás, amivel kisebb vagy nagyobb mértékben minden hívő embernek számolnia kell.

Ahogy Isten egy angyal által szóló Máriához, úgy jelentette ki azt is, hogy számunkra is biztosítva van a nagy előjog: az Ő kegyelme. Ahogy eljárt Máriával, úgy hív el bennünket is, hogy foglaljuk el különleges helyünket az Ő szolgálatában.

Mária életéhez hasonlóan a mi életünkben is lesznek olyan pillanatok, amikor úgy tűnik, az isteni vezetés emberi szempontból furcsa módon alakul. Ilyenkor nincs más megoldás, mint lemondani azon hasztalan próbálkozásainkról, hogy egyedül akarjuk irányítani az életünket. Csak ha lemondunk önmagukról az Úr előtt, Aki meghalt és feltámadt, találjuk meg az igazi békét és szabadságot. Csak Őbenne találunk teljes megbocsátást és végtelen szeretetet, amire a szívünk vágyik. Szeretete átölel, karja megerősít, és majd eljövetele napján, amikor szemtől szemben látjuk Őt, tudni fogjuk, hogy megérte.

CARMEN NEAȚU

AMIKOR ISTEN BELÉP ODA, *ahová már senki sem megy*

Bizonyára ismeritek a történetet. Éjszaka volt. A szigorúan őrzött, hideg, sziklába vájt cellában egy veszélyesnek minősített rab aludt. Jobbján és balján egy-egy katona őrködött, és a biztonság kedvéért mindhárman egymáshoz voltak láncolva. Összesen tizenhat katona őrizte a rabot. Mindezek ellenére azon az éjszakán történt valami, amit semmilyen biztonsági rendszer nem tudott elhárítani.

„És ímé az Úrnak angyala eljöve, és világosság fénylék a tömlöcben...”

A rideg falak mögött, ahol még a lépések is másképp hallatszanak, és a csend is nyomasztóbb, látható és láthatatlan láncokra vert emberek élnek. Emberek befejezetlen történetekkel, fájdalmas bűnbánattal és vágyakozással, amit már senkinek sem mondhatnak el. Emberek, akiket elhagytak a barátok, akikről lemondott a család, és akik reménytelenek, irányt vesztek. Tévédéseiken túl azonban még őriznek ma-

gukban egy kis reményt, és Jézus Krisztus úgy döntött, hogy azonosul velük: „Fogoly voltam, és eljöttetek hozzám.”

Amikor Isten angyalt küld

Azon az éjszakán Isten nem kulcsot küldött, hanem személyes jelenlétet. Nem a szabadulással kezdte, hanem a közeledéssel. A falak és a rácsok mögött semmi sem fáj jobban a magánynál, mert ott senki sincs melletted. A Humanitárius Börtön-szolgálat önkéntesei megértették ezt, és úgy döntöttek, hogy hétről hétre bemennek oda, ahová a legtöbb ember sosem lépne be. Saját akaratukból készek a világosság hordozóiként a mások által elfelejtett emberek mellé állni. Egyszerű, de készséges emberek, akik maguk is megtapasztalták a szabadulás erejét, és másokkal is megszeretnék azt osztani, ugyanis a szabadulás sok esetben a lelki érintéssel kezdődik: egy jó szóval, egy kinyújtott kézzel, egy mosoly-

lyal, egy őszinte beszélgetéssel. A foglyoknak nem csupán megoldásra van szükségük, hanem olyan emberekre, akik ismét emberi lényként tekintenek rájuk.

Íme, néhány módszer, amely által a Humánitárius Börtönszolgálat megpróbálja megérinteni a foglyok lelki világát:

1. Morális-lelki programok

Ezek a találkozók képesek megérinteni az igazi változás helyét: az ember szívét. Támogatást, értelmet, reménységet nyújtanak, és abban segítenek a raboknak, hogy saját tévedéseiken túl meglássák Azt, Aki képes bármilyen életet helyreállítani.

2. Továbbképző tanfolyamok

Egy új szakma elsajátítása egy új kezdet lehetőségét kínálja. A munka visszaadja az egyén méltóságát, bizalmát, és azt az érzést kelti benne, hogy újból pozitívan járulhat hozzá a társadalmi élethez.

3. Családi programok

A házastársakkal és a gyermekkel szervezett találkozók elengedhetetlenek. Így lehet életben tartani a változásra ösztönző, gyöngéd kapcsolatokat. Sok fogvatartott számára ezek a találkozók a gyógyulás és a remény pillanatai.

4. A megelőzés fontosságát tudatosító szemináriumok iskolákban és líceumokban

E találkozók során a diákok igaz valóságokat hallhatnak a rossz döntések következményeiről. Mi lehetne erőteljesebb hatással egy olyan ember tapasztalatánál, aki éveket vesztett el az életéből, és most másokat figyelmeztet, hogy ne kövessék el ugyanazokat a hibákat?

5. Egészségügyi programok

Vizsgálatok, felmérések, a rabok gyógyszerrel és szemüvegekkel való ellátása, egészséges életmóddal kapcsolatos szem-

„Nékem cselekednem kell...
amíg nappal van.”

Az önök által szervezett találkozókra nagyon sok olyan dolgot tanultam, amiről addig nem is hallottam... Teljes szívből szeretném komolyan olvasni a Bibliát! Lelkem vágya, hogy Isten útján járjak! Megtanultam imádkozni a gyermekeimért és magamért, és fohászok közben nyugalomra, békére lelek. Szeretnék Isten felé fordulni!

Azt gondoltam, hogy mivel loptam és börtönbe kerültem, én vagyok a világ legbűnösebb embere. Itt azonban megértettem, hogy én is Isten egyik gyermeke vagyok, és hogy számomra is van bűnbocsánat. Hálaosan köszönöm a kapott tanácsokat és mindazt, amit értem tesznek! A magam során majd szeretnék én is segíteni másoknak, ahogy nekem is segítettek, míg rab voltam.

Ismerjük a csodálatos történet végét. A személyes jelenlét, az érintés és a teljes engedelmesség eredményeképpen Péter kiszabadult a börtönből.

Kedves testvérem, talán téged is láncok tartanak fogva. Lehet, hogy láthatatlan bilincsek – a félelem, a bűntudat, a függőségek, a magány vagy az elkeseredés – rabja vagy. Körbetekintesz, de sehol sem látsz kiutat. A falakon túl azonban van Valaki, aki erősebb a béklyóidnál. Szeretné megérinteni a szíved, világosságát fel akarja kínálni számodra. Fel akar emelni.

Te pedig, aki megízlelted már az igazi szabadságot, sosem gondoltál el azon, hogy Isten talán azt szeretné, hogy te is „angyal” légy a sötétség foglyai számára? Nincs nagyobb öröm, mint látni, hogy egy lélek azért képes felemelkedni, mert te elhatároztad, hogy mellé állsz, meghallgatod, és a reménységről beszélsz neki.

„Nékem cselekednem kell... amíg nappal van.”

ENEA MIHAI, igazgató,
Humanitárius Börtönszolgálat, Moldova

náriumok – mindezek konkrétan azt bizonyítják, hogy valaki még mindig gondol rájuk.

6. Támogatások gyermekeknek, diákoknak és egyetemi hallgatóknak

A tandíjak, az utaztatás vagy más fontos szükségletek kielégítése által nagyon sok gyermek előtt megnyílik a lehetőség, hogy folytathassa az iskolát, és egy jobb jövőt építsen magának.

7. A fogvatartottak családjainak támogatása

A felkínált élelmiszerek, tanszerek, ruházat vagy akár a tűzifa is az ő esetükben több egyszerű anyagi támogatásnál. Megerősíti bennük a méltóságérzetet, vigasztalást nyújt számukra, és azt üzeni nekik, hogy nincsenek magukra hagyva.

Íme, azon személyek egyikének vallo-mása, akik megérezték Isten érintését:

12 éves evangélista lány
KERESZTSÉGRE VEZETI
AZ EMBEREKET
a Dominikai Köztársaságban

A szigetországban egy kétéves kezdeményezés keretében fiatalokat képeznek ki a missziómunkára.

A 12 éves Perla Suribell Salas sosem hitte volna, hogy egyszer majd gyermekek, serdülőkorúak és felnőttek előtt fog prédikálni. Idén márciusban azonban pontosan ezt tette. Kiscsoportos evangelizációs kampányt tartott, amely 12 személy keresztségével ért végen.

„Örülök, hogy Isten felhasznál arra, hogy mások áldására lehessenek!” – jelentette ki nemes egyszerűséggel Perla Salas.

Az „Élj félelem nélkül!” elnevezésű evangelizációs találkozók március 13. és 21. kö-

zött zajlottak a Puerto Platához tartozó Villa Isabela helység Nueva Esperanza nevű gyülekezetében. A kezdeményezés során minden korosztályt megkerestek, különösen azokat a gyermekeket és serdülőkorúakat, akik korábban már lapozgatták, olvasták a Bibliát.

Az előadó, Perla Salas az édesanyja, Elibel Reynoso, valamint a helybéli gyülekezet tagjai és Richard Soto lelkipásztor támogatásával vett részt a kampányban. A program végén tíz gyermek és két felnőtt keresz-

telkedett meg. Perla tevékenységét egy később megrendezett ünnepségen méltatták, amelyet az Észak-Dominikai Egyházterület szervezett, s amelyen a Hetednapos Adventista Egyház vezetői, lelképásztorok és meghívtak, többek között a Generál Konferencia, valamint az Inter-Amerikai Divízió különböző intézményeinek képviselői is megjelentek.

Perla Salas története valójában egy szélesebb körű mozgalom része, amely körvonalazódni látszik a Dominikai Unió területén.

Az egész területre kiterjedő missziós kezdeményezés

A kampány egy az egész Unióra kiterjedő missziós erőfeszítés része, amely az összes egyházterületet mozgósította. Az Unió évente kiválaszt egy olyan területet, amelyre összpontosítani fognak, így esett 2026-ban az Észak-Dominikai Egyházterületre a választás.

A 63 nyilvános evangelizációs előadást egy 40 napos ima és lelki felkészülési időszak előzte meg.

Az átfogó tevékenységek eredményeként 1.020 keresztségre került sor, és több mint 900.000 személyt sikerült elérni a közösségi platformokon zajló evangelizációs műveletekkel.

Az Inter-Amerikai Divízió elnöke, Abner De Los Santos szónokként vett részt a kampány zárórendezvényén, amelyre március 20–21-én került sor. Beszédében kiemelten szólt a gyermekek és fiatalok evangelizációs munkájáról.

Perla Salas tapasztalatára utalva hangsúlyozta, hogy Isten a fiatal nemzedéket is elhívja és felhasználja a munkában.

„Isten Perlához hasonló fiatalokat és gyermeket szeretne felhasználni”, mondta az elnök, hangsúlyozva, hogy nem az életkor számít, hanem a készség. A jelenlevők előtt imádkozott Perláért, majd kijelentette, hogy amikor a fiatalok lépnek az első sorokba, a munka fellendül, mivel Isten minden szolgálatkész gyermekre és fiatalra számít.

Egy új nemzedék felkészítése a missziómunkára

Perla Salas elvégezte a Missziós Felkészítő Iskola kiképző programját, amelyet a Dominikai Unió Gyermek- és Ifjúsági Osztálya szervezett. „A projekt célja gyermekeket és fiatalokat felkészíteni a nyilvános evangelizációkon való aktív munkára”, nyilatkozta Kenia Almánzar, az Unió Gyermek- és Ifjúsági Osztályának igazgatója. „Itt nem csak tanítjuk, hanem fel is készítjük őket a vezetésre.”

A program, amely a Dominikai Adventista Egyetem által kidolgozott és 2024-ben útjára indított *Nehemian Mission: I Will Go* elnevezésű ötéves terv része, képzést nyújt a prédikálás, a bibliai tanulmányozás, a kiscsoport-vezetés és a lelki fejlődés területén.

2024-ben az első képzési csoportba 26 gyermek iratkozott be, közülük 23-an a második képzési évet is sikeresen elvégezték 2025-ben.

A résztvevőket az egyházterületek választják ki a jelölték tehetsége, adottsága és odaadása alapján. „Ígéretes, missziómunkára kész gyermekeket képzünk ki”, nyilatkozta Kenia Almánzar.

A kétéves program keretében évente további egyhetes kurzusok kerülnek megrendezésre az egyetemen, amelyeken egyházi osztályvezetők, oktatók, lelkészek, valamint egyes esetekben szülők is előadásokat tartanak.

A képzéstől az eredményekig

Habár egyedül Perla Salas vett részt beszélőként ebben a kampányban, tapasztalatai a modell hatékonyságát igazolják.

Perla fokozatosan szerzett tapasztalatokat, előbb az ösvénykeresők programjaiban és a helyi gyülekezet tevékenységeiben, később pedig a bibliatanulmányozás, prédikálás és kiscsoport-vezetés terén is képezte magát.

„Perlának különleges a története”, jegyezte meg Kenia Almánzar. „Már születésekor az Úrnak szentelték a szülei, és íme az eredmény: sikeres evangélistaként tevékenykedik.”

Ez a tapasztalat megerősítette lelki életét, és elmélyítette a kapcsolatát Istennel.

„Segített még közelebb kerülnöm az Úrhoz”, mondta Perla.

Szélesebb látásmód az egyház számára

„Noha egy közelmúltban zajló programról beszélünk, máris érezzük annak jelentős hatását”, nyilatkozta Kenia Almánzar. „Egyre nagyobb a missziómunka iránti érdeklődés a gyermekek és a serdülőkorúak körében, ami a gyülekezeteket is céltudatosabb munkára ösztönzi.”

Az osztályvezető az adódó lehetőségek példájaként beszélt Perla missziós kampányáról: „Amikor felkészítjük a gyermekeket, és éreztetjük velük, hogy bízunk bennük, Isten rendkívüli módon képes őket felhasználni.” Majd hozzáfűzte: „Hosszútávú célunk legalább 50 gyermek és serdülőkorú fiatal felkészítése nyilvános evangelizációk tartására. A kiválasztott jelöltek képzésének finanszírozását az Unió vállalta magára.”

Felhívás az új nemzedékbe történő befektetésre

„Nyilvánvaló, hogy legsürgősebb tenni valónk befektetni az új nemzedékbe. Gyermekeink képzése nem opcionális, hanem létfontosságú feladat”, közölte Kenia Almánzar. „Bizonytalan időkben élünk, amikor a hit rendkívüli kihívásokkal szembesül, ezért fel kell készítenünk őket, hogy a reménység ügynökeivé válhassanak.”

Megjegyezte, hogy a gyermekek missziómunkába történő bevonása nemcsak egyénileg van hatással az életükre: „Amikor egy gyermek megtanul prédikálni, és a hitét másokkal is megosztja, nemcsak saját élete változik meg, hanem a családjá, a gyülekezte és a közösség élete is.”

Perla tapasztalatával kapcsolatosan Kenia Almánzar elmondta, hogy ez is azt szemlélteti, hogy mi történik, amikor fiatalokat készítünk fel a szolgálatra. Ami a hit egyszerű lépéseként indult, végül a misszióra való tudatos felkészüléssé vált.

A Dominikai Unió vezetői szerint ez a kezdeményezés hozzájárul a gyermekek és serdülőkorúak missziós bevonásával kapcsolatos látásmód megváltoztatásához. 📌

A cikket az ANN weboldaláról vettük át
<https://adventist.news/news/at-12-young-evangelist-leads-others-to-baptism-in-dominican-republic>

Mikor és hogyan **VÁLUNK JOBBÁ?**

A társadalmi elkötelezettség, az örömteli odaadás és az egyensúly megtalálása, hogy ne csak önmagunkért, hanem embertársainkért is éljünk, nem véletlenek vagy csodák műve. Mélyen megérintik lényünket, és képessé tesznek arra, hogy másképpen viszonyuljunk az élethez. Ezek azok a nagy felismerések, amelyekre a jó szándékú emberek jutnak.

A szociális képességek fejlesztése már az első életévekben elkezdődhet, ha szem előtt tartjuk a gyermek társadalmi, érzelmi és kognitív fejlődése szempontjainak harmonizációját, ami későbbi, felnőttkori szociális elköteleződésének az alapját képezi.

Noha a szakirodalom a magas szintű szociális intelligenciát még mindig nehezen meghatározható integrációs fogalomnak tekint, a gyermek életének van egy dinamikája, amely előrevetíti későbbi morális és etikai döntéseit. Ez kettős látásmódot feltételez:

1. Az önmagunk felé fordulás

Az olyan elveknek, mint a „Szeresd felebarátodat, mint magadat” (Mt 19:19), vagy az „Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal” (Mt 7:12), nincs értelmük, ha a gyermek nem képes kiépíteni saját személyiségét. Az önszeretet túl sokszor az önzéssel társul, pedig valójában mély önismerethez, érzelmi- és magatartáskontrollhoz vezethet, általa ismerheti meg az ember önmagát, a vágyait és a szenvedélyeit, az önnön személyére való reflektálás útján ismerheti meg a világot és annak működését. Amikor a gyermek megtanul elgondolkodni saját életén, a külvilághoz való viszonyulása is kiegyensúlyozottabbá válik.

2. A mások felé fordulás

Ez már a gyermek önmagáról és világról kialakított meggyőződéseinek az eredménye. Nem várhatjuk el tőle, hogy kapcsolatteremtő képességekkel rendelkezzen anélkül, hogy bevezették volna az együttérzésről, jószágról, adományozásról és az élet értelméről szóló beszélgetések világába. Az empátia vezet el a szimpátiához.

A gyermek társadalmi elköteleződésének harmonikus fejlesztése olyan teljes körű megközelítést követel meg, amely által megértheti és értékelheti az adományozás lényegét, örömét. Az adakozással, a határok megszállásával és az önkéntességgel kapcsolatos elvek átörökítése által segíthetünk kialakítani magában a valódi társadalmi

elköteleződést, szerepvállalásra, az önma- ga és a mások jólétéhez való hozzájárulásra serkenthetjük. Ehhez a folyamathoz azonban kedvező tanulási környezetre és megfelelő magatartási modellekre van szüksége.

Mit kell tudnia egy szülőnek gyermeke szociális fejlődéséről?

1. A példa ereje

A szociális készségek elsajátítása mások viselkedésének megfigyelésén vagy utánzásán, információk gyűjtésén, próbálkozások és tévedések sorozatán keresztül történik. Azt tegyék, amit majd a gyermekeitek tetteiben is viszont akartok látni!

2. A körülmények szerepe

Teremtsetek olyan körülményeket, amelyekben a szociális szerepvállalás értéknek számít – a társaik vagy meg fogják őket ebben erősíteni, vagy ellenkezőleg, az érdek telenségüket fogják táplálni.

3. A játék és a kapcsolattartó képességek

A játék alapja egy társadalmi egyezmény – szépen játszom, betartom a szabályokat, és az eredmény függvényében reagálok, hogy elfogadjon a környezetem, én pedig új barátokat szerezek. Az élet is egy ilyen játék, ami a kapcsolattartást illeti.

4. A szociális érzék

Különbéle élethelyzetekben a gyermeknek meg kell értenie, mit jelent jó állampolgárnak lenni függetlenül attól, hogy milyen anyagi helyzete van, milyen fajhoz, nemhez vagy társadalmi osztályhoz tartozik. Semmi sem helyezi őt mások fölé. A szociális tapintat fejlesztése magában foglalja azt a képességet, miszerint az egyén úgy kommunikál, hogy az érintettek nem érzik magukat sértve, és a méltóságuk nem szenved csorbát.

5. A problémák megoldása

A testvérek közti viták, az iskolatársakkal vagy a lakónegyedben élő barátokkal való nézeteltérések alkalmat adhatnak arra, hogy megértsük: a problémák lehetőségek

arra, hogy megértést és empátiát tanúsítsunk, és megpróbáljuk megtalálni a közös érdekeket anélkül, hogy személyes elveinket feladnánk.

6. A jellem igazolása

Egy jótett vagy az a mód, ahogy valaki eldönti, hogy miként viszonyul egy-egy szociális esethez, az illető személy jellemét minősíti – és ez a jellem saját, belső értékeinek összessége.

7. A pszichés, érzelmi egyensúly

Másokért dolgozva, másokhoz viszonyulva a gyermek önmagát (is) csiszolja, s így elégtételt érez. Teremtőnk példája ékesszólóan szemlélteti a Világegyetem törvényeit: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).

8. A kapcsolatok

A boldog gyermeknek mindig lesz közeli barátja, vagy ő lesz valakinek a közeli cimborája. A korai barátságok segítenek egészségesen viszonyulni a külvilághoz, és megmutatják a közöttünk levő láthatatlan kapcsolatokat.

9. Az életcél

A gyermekben már korán megfogalmazódik a kérdés: Ki vagyok? Honnan jövök és hová tartok? Isten belénk kódolta az öröklét gondolatát (Préd 3:11), és ezt már a kisgyerekek is tudják. Azzal, hogy egy gyermeknek elmagyarázzuk, hogy hol a helye a világban és Isten világegyetemében, valójában azt a társadalmi felelősséget tudatosítjuk benne, hogy törekednie kell mások javára, és szépen kell fejlődnie az eljövendő világ számára, amelyben Isten három isteni Személy egysége, amely egység a szereteten és a kölcsönös odaadáson alapszik.

10. Az adományozás korlátai

Akkor válik érezhetővé az adományozás öröme, amikor létrejön a személyes

szükségletek és a mások szükségletei közötti egyensúly. Saját méltóságunk megőrzése és annak elfogadása, hogy nem adhatunk enni minden hontalannak, akivel a nap során találkozunk, megérteti a gyermekkel, hogy minden napnak megvan a maga rendeltetése. Ma táplálók egy embert, holnap pedig ültetek egy fát. Az adományozás énünk szép építését feltételezi, nem pedig a birtoklás miatti büntudatba való elásását. Azért birtoklok valamit, hogy áldást oszthassak. Azért kapom Isten áldását, hogy másoknak is adhassak belőle.

Mikor és hogyan válunk jobbá?

A szociális kompetenciák valójában olyan képességek összessége, amelyek lehetővé teszik, hogy kapcsolatot ápoljunk és kommunikáljunk másokkal. A kognitív elemek, a környezet és a környezetünkben élők viselkedése segít a gyermekeknek kialakítaniuk saját, világról formált képüket, ők pedig azt adják át a világnak, amit tanultak, láttak és tapasztaltak. A világról alkotott harmonikus kép pozitív fejlődést eredményez a mások általi elfogadás, az iskolai sikerek és a mentális egészség terén.

A szociális kompetenciák megléte vagy hiánya szerepet játszhat az internalizációs és externalizációs problémák kialakulásában, miközben védelmi és kockázati tényezőkként érvényesülnek. Ezen kompetenciák hiánya vagy nem megfelelő alkalmazása a valóságról torz képet rajzolhat meg. A gyermekeink számára jobb világ azzal kezdődik, hogy látják az odaadásunkat, és látják a valóságot, amelyet építünk. 🍌

CRINA POENARIU, feleség és két gyermek édesanyja, a bölcsészettudományok doktora, a neveléstudomány doktorandusza, a Speranța TV és a Vocea Speranței Rádió műsorvezetője. Az utóbbi években

férjével együtt koordinálta a Transylvania International School oktatási projektet, jelenleg pedig távoktatási programot irányít az Egyesült Államokban.

Ifjúság

A képernyő alattomos hatása
**A SERDÜLŐKORÚAK
FEJLŐDÉSÉRE**

A képernyők a valóság egyfajta kiterjesztései. Statisztikák szerint egy serdülőkorú gyermek átlagosan napi 6–8 órát tölt képernyő előtt. Nagyon sok fiatal számára a képernyő egy alternatív valóság színtere, ahol több időt tölt, mint a való életben. Könnyebben kezeli ezt a párhuzamos valóságot, ami arra bátorítja, hogy kilépjen a mindennapok valós dimenziójából, valahányszor nincs ínyére az élet. Ez a valóságtól való menekülés – amely felelősség alól való kibúvásnak is tekinthető – egyáltalán nem szolgálja az ember fejlődését és jólétét. A képernyők hatása nagy mértékben hasonlít a kábítószeres hatásához.

A képernyőnek való hosszas kitettség meghatározza, hogyan értelmezzük az életet és milyen döntéseket hozunk. Nemrég tanácsért fordult hozzám egy egyetemista lány, miután három héten át szinte szünet nélkül csak filmeket nézett. Úgy érezte, hogy nincs életcélja, hogy fájdalmasan értéktelen és gyűlöletes az élete. Egyik találkozásunk során arra kértem, hogy nézzen tükörbe, és mondja el, mi a véleménye a lányról, akit maga előtt lát. Belenézett a tükörbe, majd felém fordult és így szólt: „Igen, tudom, hogy nem vagyok csúnya, sem buta, tudom, hogy olyan diák vagyok, aki mindig első tanuló volt, mégis ezt érzem, és sehogy sem tudom elhessegetni magamtól ezt az érzést.” Ekkor értettem meg, hogy mi, emberek általában két síkon ítéljük meg, értelmezzük és magyarázzuk a valóságot: egyfe-

Nagyon sok fiatal számára a képernyő egy alternatív valóság színtere, ahol több időt tölt, mint a való életben. Könnyebben kezeli ezt a párhuzamos valóságot, ami arra bátorítja, hogy kilépjen a mindennapok valós dimenziójából, valahányszor nincs ínyére az élet.

lől az értelemmel, másfelől pedig az érzelmeinkkel, az érzésekkel és az ösztöneinkkel.

Dr. Virgiliu Gheroghe orvos, az *Efectele televiziunii asupra minții umane* [A televízió hatása az emberi elmére] című, 2005-ben megjelent könyvében figyelmeztet arra, hogy amikor leülünk a képernyő elé, az elménk kritikus gondolkodását „nyugalmi” állapotba helyező alfa-hullámok tevékenysége intenzívebbé válik, miközben a kognitív, elemző képességet erősítő béta-hullámok tevékenysége jelentősen csökken. Más szóval, nagyjából két perc után a hipnózishoz hasonló állapotba kerülünk. A képernyők kikapcsolják az értelmes gondolkodást, és felerősítik az érzelmek, az érzések és az ösztönök szerepét a döntéseinkben. Mi történik az elménkkel, ha fontos erkölcsi döntés előtt állunk? Értelmünk tudja, hogy nem helyes, de érzelmileg és az ösztönök szempontjából mégis vágyunk arra a valamire. Ez azért van, mert a képernyő észrevétlenül táplálja az ösztöneinket, a testi természet vágyait.

A képernyő önmagában amorális, vagyis nincs benne erkölcsi tudatosság, és egyaránt lehet jó és rossz célokra használni, csak hogy az általa terjesztett tartalmak java része erőteljesen erkölcstelen. Sok esetben a gyermekeket már zsenge korban kiteszik a képernyők káros hatásainak. Ez a nyomás annyira erőteljes, hogy a fenti példák alapján a fiataloknak egyre nagyobb nehézséget okoz egészséges erkölcsi döntéseket hozni. A képernyők által az érzelmekre és az ösztönökre gyakorolt hatalmas nyomáshoz még hozzáadódik századunk vezérmotívuma, a *Carpe diem*, azaz: „Élj a mának, és hallgass az ösztöneidre!”, és máris minden összeállt az erkölcstelen döntések meghozatalához.

Dr. Neil Nedley kétféle szabadságot említ az *Arta uitată a gânditului* [A gondolkodás elfeledett művészete] című könyvében: szabadság azt tenni, amit akarunk, és szabadság azt tenni, ami szükséges, ami kell. Sajnos a legtöbb fiatal helytelenül ér-

telmezi a szabadságot. Úgy gondolja, hogy akkor igazán szabad az ember, ha bármit megtehet, amit csak akar. Ritkán van úgy, hogy amit meg akarsz tenni, az meg is egyezik azzal, ami helyes. Megtörténhet, hogy időnként tényleg keresztezi egymást a kettő, de munka és kitartás nélkül a tehetőség hamar elillan. Ha csak akkor teszed azt, amit kell, amikor kedved tartja, vagy belellik az elképzelésedbe, és folyton erre a „hullámra” vársz, akkor könnyen megtörténhet, hogy egy élet sem lesz elég ahhoz, hogy teljesüljön az álmod.

A felelősségtudat nélküli ember, ha nem tanulja meg uralni a „kedvét és az ösztönét”, valójában éretlen ember. Az érettség és felnőtté válás jele a felelősségvállalás. A félreértelmezett szabadság felelőtlen döntésekhez vezet. A legtöbb fiatal ösztönszerűen dönt erkölcsi kérdésekben. Érzelmei alapján hozza meg döntését, anélkül hogy túl sokat gondolkodna döntése következményein. Egyre kevesebben gondolkodnak azon, hogy igaz vagy hamis a meggyőződés, amire döntésüket alapozzák. A divat határozza meg, hogy mit kedvelek és mit nem? Ha

A képernyő kikapcsolja az értelmes gondolkodást, és felerősíti az érzelmek, érzések és ösztönök szerepét a döntéseinkben. Nagyjából két perc után a hipnózishoz hasonló állapotba kerülünk.

igen, ettől jobban érzem magam? Elutasítok mindenféle kényszerítést. Ez az alapigazságnak elfogadott elv uralja a legtöbb döntést, különösen erkölcsi és lelki téren. És ezeket a döntéseket a képernyők váltják ki.

„Mind a szellemi, mind a lelki élet törvénye, hogy szemlélés által változunk el. Gondolkodásunk fokozatosan ahhoz a témához idomul, amelyen sokat hagyjuk vesztegetni. Abba olvad bele, aminek szeretetéhez és tiszteletéhez hozzászokik” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*, 555 [1888]).

SISU BENIAMIN-CLAUDIU,
lelkipásztor, az Olténiai Egyházterület Ifjúsági-
és Gyermeosztályának igazgatója

Egészség

AMIKOR A PAJZSMIRIGY
MÁR NEM MŰKÖDIK
MEGFELELŐEN:
a test jelzései

A pajzsmirigy a szervezet egyik legfontosabb belső elválasztású mirigyje. A nyak alapjánál elhelyezkedő szerv pajzsmirigy-hormonokat, tiroxint (T4) és trijód-tironint (T3) termel, amelyek befolyásolják a anyagcserét, a testhőmérsékletet, a szívritmust, az idegrendszeri fejlődést, a nemzőképességet és az energiaszintet. A mirigy működését az agyalapi mirigy által termelt TSH hormon szabályozza.

Amikor a pajzsmirigy túl kevés hormont termel, hipotiroidizmus (pajzsmirigy-alulműködés) alakul ki, amikor pedig túl sokat, hipertiroidizmus (pajzsmirigy-túlműködés) lép fel. Ezek a zavarok az egész szervezetre kihatnak, és a gyermekeknél, nőknél és férfiaknál eltérő tünetekkel jelentkezhetnek. Az American Thyroid Association (ATA) szerint azért nem diagnosztizálják a betegséget több millió embernél, mert a tünetek gyakran nem specifikusak, és csak fokozatosan válnak értelmezhetőkké.

Gyermekeknél a pajzsmirigyhormonok nélkülözhetetlenek az agy fejlődése és a harmonikus növekedés szempontjából. A veleszületett pajzsmirigy-alulműködés, ha nem kezelik időben, szellemi visszamaradottságot okozhat. Ezért az újszülötteket már életük első napjaiban vizsgálatoknak vetik alá e tekintetben. Nagyobb gyerekeknél a hipotiroidizmus fáradtságot, összpontosítási nehézséget, az iskolai teljesítmény csökkenését, székrekedést, bőrszáradást és növekedési lassulást idézhet elő. Némely esetben az elhízás és a pubertáskor beálltának késése mögött is pajzsmirigy-alulműködés áll.

Gyermekek esetében a hipertiroidizmus ritka, viszont jelentős mértékben befolyásolhatja a magatartást és a fejlődést. Ingerlékenységet, szorongást és az ADHD-hez hasonló figyelemzavarokat produkálhat. További tünetek: szapora szívverés, heves izzadás, remegés, súlycsökkenés, alvászavarok. Egyes esetekben a szülők még a többi nyilvánvaló tünet megjelenése előtt az iskolai teljesítmény romlását érzik.

Gyermekeknél ritka a pajzsmirigyrák, ám ha mégis kialakul, általában jó eredménnyel gyógyítható, amennyiben idejében felfedezik és kezelik. Leggyakoribb típusa a papilláris pajzsmirigy-karcinóma, amelynek a tünetei a nyaktájéki göbök vagy a megnagyobbodott nyirokcsomók.

A pajzsmirigy-betegségek nőknél sokkal gyakoribbak mint a férfiaknál. Az ATA adatai szerint a nők 5–8-szor hajlamosabbak az autoimmun pajzsmirigy-betegségekre. A női hormonok, valamint a pubertáskor, a terhesség, a változókor, a premenopauza és a menopauza alatti hormonális ingadozások befolyásolják az immunrendszer működését, és olyan betegségekre teszik hajlamosá a női szervezetet, mint a Hashimoto-pajzsmirigy-gyulladás vagy a Basedow-Graves-kór.

A nőknél a pajzsmirigy-alulműködés tartós fáradtságot, hidegérzékenységet, hajhullást, száraz bőrt, ödémákat és koncentrációs nehézségeket okozhat. Gyakran jelentkeznek menstruációs zavarok, erős vérzés és termékenységi problémák. Egyes nők „ködös gondolkodásról”, depresszióról és az állóképesség csökkenéséről számolnak be. Terhesség alatt a pajzsmirigyhormonok elengedhetetlenek a magzat idegrendszeri fejlődése szempontjából. A kezeletlen hypothyreosis növelheti az anyai és magzati komplikációk kockázatát.

A pajzsmirigy-túltengés ugyancsak árthat a nemzőképességre, valamint a szív- és érrendszer egészségére nézve. Nőknél szapora szívverés, szorongás, álmatlanság,

A nőknél a pajzsmirigy-alulműködés tartós fáradtságot, hidegérzékenységet, hajhullást, száraz bőrt, ödémákat és koncentrációs nehézségeket okozhat. Gyakran jelentkeznek menstruációs zavarok, erős vérzés és termékenységi problémák.

verejtékezés, testsúlycsökkenés és remegés léphet fel tünetként. A Basedow-Graves-kórban néha düledt szemek (exoftalmus) és szemirritáció jelentkezik. Ha nem kezelik, a betegség szövődményeként megjelenhetnek a menstruációs zavarok és a csontritkulás.

Nők esetében a pajzsmirigy-rák lényegesen gyakoribb, mint a férfiaknál, és ez különösen a 30 és 50 év közötti korosztályt érinti. Noha gyakoribb, általában jó kilátásokkal rendelkezik, és eredményesen kezelhető.

Férfiaknál a pajzsmirigy-betegségek ritkábbak, éppen ezért gyakran csak későn diagnosztizálják. A betegek a tüneteket sok esetben a stressznek vagy a szakmai túlterheltségnek tulajdonítják. A hipotiroidizmus fokozott fáradtságot, izomtömeg csökkenést, súlynövekedést, depressziót és libidócsökkenést okoz. A hormonháztartás elváltozásainak következtében némely esetben merevedési zavarok és nemzőképtelenség is felmerülhet.

Férfiak esetében a pajzsmirigy-túlműködés ingerültséget, heves szívverést, túlzott verejtékezést és fokozott izomgyengeséget okoz. A betegség súlyosabb formájában a pajzsmirigyhormonok túltermelődése károsíthatja a szívet, növelve az arteriális fibrilláció és a szívelégtelenség kialakulásának kockázatát.

A pajzsmirigy-rák férfiak esetében nagyon ritka, és általában előrehaladott stádiumban kerül diagnosztizálásra, következésképp agresszívebb a lefolyása. Ezért is fontos az orvosi vizsgálatok gyakorisága és a pajzsmirigyben kialakult göbök megfigyelés alatt tartása életkortól és nemtől függetlenül.

A pajzsmirigy kis méretű mirigy, de jelentős hatással van az egész szervezetre. Kezdve az energiaellátástól, az alvástól és a metabolizmuson át egészen a gyermekkori fejlődésig, a nemzőképességig, a szív egészségéig és az érzelmi egyensúlyig, a pajzsmirigyhormonok hatással vannak a szervezetre

szinte minden funkciójára. Sajnos sokszor figyelmen kívül hagyják az olyan tüneteket, mint a fáradékonyság, a heves szívverés, a testsúly változásai, a szorongás vagy a hajhullás, mert ezeket általában a stressznek vagy a modern életvitelnek tulajdonítják.

A pajzsmirigy-betegségek, ha diagnosztizálatlanul maradnak, gyermekeknél, nőknél és férfiaknál egyaránt jelentősen rontják az életminőséget. A jó hír az, hogy a legtöbb pajzsmirigy-probléma egyszerű vizsgálatokkal kimutatható, és rendszeres monitorozással, valamint megfelelő kezeléssel hatékonyan kordában tartható. A diagnózist hormonvizsgálatokkal – különösen a TSH- és az FT4-szint mérésével – állapítják meg, amit szükség esetén pajzsmirigy-antitestek vizsgálatával és pajzsmirigy-ultrahanggal egészítenek ki.

Vedd észre a szervezeted jelzéseit, és ne hagyj figyelmen kívül a tartósan jelentkező tüneteket! Az időben elvégzett vizsgálatok megelőzhetik a későbbi szövődményeket, és sok esetben ez képezi a különbséget a szenvedés és az egészséges, kiegyensúlyozott élet között. A pajzsmirigy egészsége gyakran az egész szervezet egészségét jelenti.

DR. BRÎNDUȘA PETCARIU,
neonatólogus szakorvos

Bibliográfia:

1. American Thyroid Association, *Hypothyroidism in Children and Adolescents*, ATA Publications, 2024.
2. *Uo.*
3. National Institute of Diabetes and Digestive and Kidney Diseases (NIDDK), *Hypothyroidism*, U. S. Department of Health and Human Services, 2024.
4. *Uo.*
5. National Institute of Diabetes and Digestive and Kidney Diseases (NIDDK), *Hashimoto's Disease*, U. S. Department of Health and Human Services, 2024.
6. Alexander E. K. Pearce E. N., Brent G. A. és mások, 2017 Guidelines of the American Thyroid Association for the Diagnosis and Management of Thyroid Disease During Pregnancy and the Postpartum, *Thyroid*, 2017, 27 (3):315-389.
7. Mayo Clinic, *Hypothyroidism (underactive thyroid): Symptoms and causes*, Mayo Foundation for Medical Education and Research, 2022.
8. Johns Hopkins Medicine, *Thyroid Disorders*, Johns Hopkins University, 2024.
9. American Thyroid Association, General Information/Press Room *Facts About Thyroid Disease*, ATA, 2025.

A nyugalomnap ajándéka A BIBLIÁBAN

A nyugalomnappal végződő hétnapos hét eredete már sok világi kutatónak okozott fejfájást. Az évet a Föld Nap körüli útja határozza meg, a hónapot a Hold Föld körüli keringési ideje, egy nap pedig a Föld saját tengelye körüli forgásának az ideje. Mindezek az időegységek a Nap, a Hold és a Föld természetes keringési és forgási idejéből adódnak. Ezzel szemben a hétnapos hét egyetlen természetes ciklusra sem támaszkodik.

A Biblia szerint a hét eredete a világ teremtésével kapcsolatos: „Mikor pedig elvégezte Isten hetednapon az Ő munkáját, amelyt alkotott vala, megszűnék a hetedik napon minden munkájától” (1Móz 2:2-3). Isten megszentelte a hetedik napot, mint különleges időt, és elkülönítette a többi hat naptól, tekintettel volt az ember rendszeres pihenés és elmélkedés iránti szükségletére. A hétnapos hét és a nyugalomnap Isten ajándéka minden idők minden embere számára. Isten nem szent helyet vagy tárgyat különített el, hanem szent időt.

Isten a Tízparancsolatban a negyedik parancsolat által felszólít a hetedik napi munkaszünetre, és ismételten emlékeztet a világ teremtésére: „Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; de a hetedik nap az Úrnak, a te Istednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon [...] Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt” (2Móz 20:8-11). A szombat mint a befejezett teremtés jegye, emlékoszlopa Isten egy szerfölött nagyszerű adománya, egy hetenként visszatérő meghívás a Teremtővel való találkozásra.

Jézus az életével adott példát arra, hogy az Isten iránti szeretet egybe van kötve az Atya akaratának való engedelmességgel. „Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben, amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az Ő szeretetében” (Jn 15:10). A Tízparancsolat a boldog és teljes élet oltalmazó rendszerének magva. Ez a nyugalomnapra vonatkozó parancsra is érvényes, ezért mondta Jézus: „A szombat lőn az emberért, nem az ember a szombatért. Annak okáért az embernek Fia a Szombatnak is ura” (Mk 2:27-28).

Jézus személyes kapcsolatban volt a nyugalomnappal (Lk 4:16), számára a szombat volt az a nap, amikor a legbensőségesebben bizonyította az emberek iránti szeretetét és részvétét, meghallgatta és hirdette Isten szavát. Jézus a szombat Ura, mivel Ő az élet és a világ Teremtője. János azzal a kijelentéssel kezdi evangéliumát, hogy „az ige testé lett”, és „minden őáltala lett és nála nélkül semmi sem lett, ami lett” (Jn 1:1-3). A Zsidókhoz írt levél is egyértelművé teszi, hogy a Fiú a Teremtő: „Akit tett mindenek örökösévé, aki által a világot is teremtette” (Zsid 1:2). Jézus szombat-értelmezése példa a keresztény nyugalomnap gyakorlásához.

Jézus és tanítványai konfliktusba keveredtek a farizeusokkal néhány zsidó szombat-rendelkezés miatt: „Abban az időben a vetéseken át haladt Jézus szombatnapon; tanítványai pedig megéheztek, és kezdték a kalászatokat tépni és enni” (Mt 12:1-2). A farizeusok szerint a tanítványok ezzel három zsidó rendszabályt rontottak meg: arattak, csépeltek és elfújták a pelyvát szombaton. Jézus azonban nem tekintette érvényesnek ezeket a szabályokat ebben az esetben, mivel nem a szombat szentségét kérdőjelezte

meg, csupán a szombat-ünneplés farizeusok által képviselt módját bírálta. „Az evangélium számos olyan epizódról tudósít, amikor Jézust szombatrontással vádolták. Jézus azonban sohasem vétett e nap szentsége ellen. Teljes tekintélyével képviselte e nap valódi értelmét... Teljes együttérzéssel igényelte a jogot a szombatnapon való jó cselekedethez a gonosz helyett, az élet megmentését annak pusztulása helyett. A szombat az irgalmas Úrnak és az Isten dicsőítésének a napja” (Katolikus Katekizmus, München, Bécs, Oldenburg, 1993, 555. o. 2173. szakasz).

Az evangéliumok hét gyógyításról számolnak be, amelyet Jézus szombatnapon cselekedett. Ezekből világosan kiderül, hogy az embertársaink iránti jótett teljes mértékben hozzátartozik a szombat-parancs lényegéhez. A betegekről, elesettekről és szenvedőkről való gondoskodás szombaton éppen úgy megengedett, mint a hét bármelyik napján. A szombat-parancs nem hatálytalanítja a felebarát iránti szeretetet.

Jézus számára nem volt kérdéses, hogy a szombat jelentősége az Ő halála, feltámadása és mennybemenetele után is megmarad, hiszen ezt mondta: „Imádkozzatok pedig, hogy a ti futásotok ne télen legyen, se szombatnapon!” (Mt 24:20).

A szombat a mai napig nem veszített jelentőségéből. A nyugalom órái számunkra is értékes szabad teret kínálnak Krisztus közelében lenni, istentiszteletre menni, a természet szépségeit élvezni, betegeket, időseket, magányosokat látogatni, időt találni a család számára, Isten Igéjét tanulmányozni, megosztani az evangéliumot embertársainkkal. Aki a szombatot így ünnepli, meg tapasztalja, miért szólít fel Isten arra, hogy a hat munkanap elfoglaltságait a hetedik napon félretegyük. Ha követjük a szombat Urát a hetedik nap megtartásában, bizonyosan nagy áldásban lesz részünk. 🌿

FARKAS GYŐZŐ, lelkipásztor,
Észak-erdélyi Egyházterület

Egy Nigériában tartott evangelizációs kampány igazolja a világszéles összefogás és a technológia erejét az adventista missziómunkában

A Lagoszi Egyetemen tartott nagyszabású evangelizációs kampány rávilágított arra, hogy a modern technológia miként támogathatja a Hetednap Adventista Egyház missziós erőfeszítéseit. Az „Arise in Hope: Africa for Christ” elnevezésű kampány során a jelenlévő egyetemi hallgatók mellett több ezer személy követhette interneten az eseményt.

A kampány egyik kulcseleme a Dél-Csendes-óceáni Divízióhoz tartozó Adventist Technology által kifejlesztett Thrive platform. A résztvevők egy QR-kód beolvasásával regisztrálhattak, a rendszer pedig az adatok rögzítése után azonnali kapcsolatfelvételt tett lehetővé. A Thrive egyszemélyes felületen végzi el az adatok rögzítését és a lelki gondozást, megkönnyítve ezzel a résztvevőkkel való kommunikációt és a tanítványsági feladatok koordinálását, miköz-

ben az adatokat az ADMS globális tagnyilvántartó rendszerhez továbbítja.

Paul Douglas, a Generál Konferencia pénzügyi igazgatója kijelentette, hogy a missziót szolgáló technológia korlátokat bont, és bővíti a Szentlélek hívására való válaszadás lehetőségeit, ennek értelmében pedig a platformot „missziós-multiplikátornak” nevezte. A digitális felület elengedhetetlen a 2027-es világszéles evangelizációs kampány, a **OneVoice27** szempontjából, amely során több millió személlyel fogunk kapcsolatba lépni, akinek lelki gondozásra és tanítványpéldára lesz szüksége. A csapatok mindössze négy nap alatt készítették elő a kampányt, és máris láthatóak az eredmények: az evangelizációs sorozatok hatására nagyon sokan döntöttek a keresetség mellett.

A hírt az ADVENTIST RECORD weboldaláról vettük át.

A MISSZIÓMUNKÁT ÉLETRE KELTŐ KOMMUNIKÁCIÓ:

több mint 100 résztvevője volt

A GAIN MOLDOVA 2026 RENDEZVÉNYNEK

A GAI*N* (Global Adventist Internet Network/ Globális Adventista Internethálózat) első moldovai konferenciájára 2026. május 1. és 3. között került sor a rezinai „Adventus” Keresztény Központban, ahova több mint 100 kommunikációs és technikai szakember, valamint tartalomkészítő érkezett a Moldovai Köztársaságból, Romániából és Ukrajnából.

A résztvevők három napon keresztül tanácskoztak arról, hogy miként lehet auten-

tikus, felelősségteljes és a jelenlegi digitális kontextusban releváns keresztény üzenetet közvetíteni.

A rendezvény egy lelki üzenettel vette kezdetét, amelyet Ruslan Bulgac, a Moldovai Unió titkára tartott, s amelyben hangsúlyozta a bibliai értékekre és a misszióra épülő, de nem csak kifejezetten az online térben zajló kommunikáció fontosságát.

Dávid és Góliát példáját említve Ruslan Bulgac kiemelte, hogy a jelentéktelennek

tűnő dolgok is hatalmas befolyással bírhatnak, ha helyesen alkalmazzuk őket.

„Ha meg akarjuk szólítani a fiatalokat, szükséges használnunk a digitális teret: az online tartalmakat, hangoskönyveket, weboldalakat, chatbotokat és videoanyagokat. Az üzenet számos formában eljuttatható az emberekhez. Meg kell ismernünk a hallgatóinkat, a nézőinket, és Isten munkatársai-ként tisztán érthető, értékes tartalmakat kell gyártanunk” – jelentette ki Ruslan Bulgac.

A GAiN olyan kezdeményezés, amely jótékony hatással van országunk minden gyülekezetének kommunikátorára, mert itt megtanulhatják az új technológiák alkalmazását, és megfelelő műszaki támogatásban is részesülhetnek.

A Moldovai Unió Médiaosztályának igazgatója, Sergiu Miron hangsúlyozta a GAiN platform fontosságát, amely képzést és fejlődési lehetőséget nyújt a helyi gyülekezetek kommunikátorai számára:

„Ez az értekezlet, amelyet még 2004-ben kezdeményezett a Generál Konferencia, a világ számos országában már megszervezésre került, s miután részt vettünk a bulgáriai és a romániai találkozókön, ihletést éreztünk, hogy itt, a Moldova Köztársaságban is megszervezzük ezt a konferenciát. A GAiN olyan kezdeményezés, amely jótékony hatással van országunk minden gyülekezetének kommunikátorára, mert itt megtanulhatják az új technológiák alkalmazását, és megfelelő műszaki támogatásban is részesülhetnek.”

Costi Gogoneață, a romániai Adventista Médiaközpont igazgatója megjegyezte,

hogy azért vett részt a rendezvényen, mert szeretné megismerni azokat a személyeket, akik a moldovai keresztény médiában dolgoznak, mert így lehet tanulni egymástól, és osztható meg az az öröm, hogy a munkánk által Jézus Krisztust képviseljük.

„Sokat tanulhatunk tőletek. Lenyűgöző, hogy itt, a Moldovai Köztársaságban is sikerül két kultúrát és két nyelvet kiszolgálni. Megható látni, hogyan sikerül együttműködőtök, noha a nyelvi és kulturális különbségek miatt néha eltérő látásmódot képviseltek. Megtanultam tőletek, hogy mennyire fontos a csapatmunka, az összefogás és az, hogy a nézetkülönbségek ellenére ugyanazt a célt szolgáljuk.”

Dimitro Kolotyilo, a „Golos Danii Ukraine” Rádió igazgatója arra bátorította a jelenlevőket, hogy továbbra is őrizzék meg az általuk végzett munka iránti lelkesedésüket és odaadásukat:

„Az a vágyam, hogy a résztvevők ne veszték el ezt a szenvedélyt, ne hagyják elaludni ezt a lángot. Ahogy kommunikáltunk egymással, megfigyeltem, mennyire motiváltak és eltökéltek a munkában. Kívánom, hogy ez sose vesszen ki belőlük, hanem ellenkezőleg, épüljenek, alkossanak, munkálkodjanak, szolgáljanak, és lássák meg munkájuk gyümölcsét. Adja meg az Úr nekik azt a különleges csodát, hogy találkozhassanak az emberekkel, beszélgethessenek velük, s az így megtért lelkek elmondhassák, hogy az Úr a munkatársaink szolgálata révén tett csodát értük.”

Olekszij Mukomeletsz, a „Nadiya Ukraine” Médiacsoport igazgatója kifejezte óhaját, hogy szeretné megismerni az online missziómunka terén szerzett moldovai tapasztalatokat, és hangsúlyozta a tapasztalatcserék fontosságát.

„Tudtuk, hogy a Moldovai Köztársaságban van egy online evangelizációs központ, és kíváncsiak voltunk a tapasztalataikra, hiszen

remek szakemberek vannak Kisinyovban. Nagyon sokat tanultunk ezen a konferencián, és örülünk annak, hogy mi is megoszthattuk velük a tapasztalatainkat.”

A plenáris ülésen a modern egyházi kommunikációt érintő fontos kérdésekről is szó esett. A gyakorlati képességek fejlesztése érdekében a rendezvényen egy szakemberek által tartott szemináriumon vehettünk részt.

A konferencia utolsó napján Sergiu Miron előadást tartott az online médiataralmak fejlesztéséről, hangsúlyozva, hogy mennyire fontos a folyamatos, releváns és a digitális környezethez alkalmazkodó kommunikáció.

A résztvevők a gyakorlatban is felhasználhatták szerzett ismereteiket cikkeket, internetes bejegyzéseket és riportok készítése formájában.

A Moldovai Unió Médiaosztálya által szervezett GAIN Moldova 2026 bebizonyította, hogy noha a technológiák fejlődnek, a keresztény kommunikáció a szolgálat egyik lényeges eszköze marad. A rendezvény a szakmai képzést a lelki szempontokkal ötvözve igyekezett határozott irányt mutatni az egyház digitális kommunikációjának fejlődésében. ✝

A cikket az adventist.md weboldaltól vettük át.

A teljes cikk megtekinthető a következő linken:
<https://adventist.md/comunicarea-careda-viata-misiunii-pestea-100-de-participanti-la-prima-editie-gain-moldova-2026/>

A NÉVTELENSÉGTŐL A JELKÉPIG:

*az ember, aki Jézus
keresztjét vitte*

„És kényszerítének egy mellettük elmenőt, bizonyos czirénei Simont, aki a mezőről jó vala, Alekszändernek és Rufusnak az atyját, hogy vigye az Ő keresztjét” (Mk 15:21). Cziréne egy a mai Líbiához tartozó város volt Észak-Afrikában, ahol nagyszámú zsidó közösség élt. Az ünnep idejére sok, diaszpórában élő zsidó jött fel Jeruzsálembe, és valószínűleg Simon is közéjük tartozott. Épp a „mezőről jó vala”, amikor arra eszmélt, hogy magával ragadja a Jézus meghurcolását követő tömeg.

Egyes kommentátorok szerint a „mezőről jó vala” kifejezés arra utal, hogy Simon Jeruzsálemben vagy egy közeli helységben lakott, és azon a napon épp a munkájából tért haza. Ez azonban azt feltételeznél, hogy nem egy húsvétot ünneplő zarándokról van szó, hanem egy helyi lakosról, vagy a czirénei zsidó közösségből származó egyik bevándorlóról. Ismert tény, hogy Jeruzsálemben a „czirénebelieknek” is volt külön zsinagógájuk (ApCsel 6:9). Egyes biblia-magyarázók szerint Simon a húsvét ünne-

pére Jeruzsálemben érkező több ezer zsidó egyike volt. A „mezőről jó vala” kijelentés utalhat arra is, hogy a városon kívüli területekről, a közeli falvakból érkezhetett, ahol a zarándokok szállást találhattak maguknak, és épp akkor jött be Jeruzsálemben.

Húsvét alkalmával a város zsúfolttá vált, mivel zarándokok százezrei lepték el. Az evangéliumok utalnak rá, hogy legtöbbször nem a városban töltötte az éjszakát, hanem a környékbeli falvakban vagy a mezőkön. János 12:1 verse szerint például Jézus és a tanítványok Bethániában szálltak meg, Márta, Mária és Lázár házában. A zarándokok általában háromféle módon találtak szállást: a Jeruzsálemben vagy a közeli falvakban élő rokonaiknál, barátaiknál; fizetség ellenében betértek egy „fogadóba” (ilyen volt például az utolsó vacsora helyszínéül szolgáló „vacsoráló ház” – Mk 14:15); sátrat vertek, vagy egyszerűen a szabad ég alatt aludtak a mezőn vagy az Olajfák hegyén. Iosephus Flavius, I. században élt zsidó történetíró szerint a nagy ünnepek alkalmával a zarándokok sátrai betöltötték a város körüli réteket és kerteket. Noha a húsvét nem a sátorkészítés ünnepe volt, az ideiglenes menedékkészítés mégis elterjedt gyakorlat volt a távolról érkező zarándokok körében. Közél-Keleten az ókorban nagyon sokan éjszakáztak a szabad ég alatt kertekben vagy gyümölcsösökben, mivel a Jeruzsálem körüli olajfaligetek, szőlőskertek és rétek megfelelő menedéket nyújtottak számukra.

Simon tisztátalaná válik, így nem ünnepelheti a húsvétot, de találkozik Jézussal

A katonák a nagyjából 40 kilós kereszt cipelésére kényszerítették Simont, közel egy kilométeren át, az Antonius erődötől egészen a Golgotáig. Az akkori törvények értelmében a rómaiak bárkire ráparancsolhattak, hogy segítsen egy vándor terhének hordozásában egy mérföldön át: „És aki téged egy mérföldútra kényszerít, menj el vele kettőre” (Mt 5:41).

Akár a mezőről tért haza, akár az Olajfák hegyén éjszakázott, Simon immár a gondviselés látókörébe került. Egyeseknek csupán egyszerű egybeesésnek tűnhet, hogy nagypénteken találkozott Jézussal. Az „egybeesések” azonban Isten csendes módszerei, amelyek által vezetni életünket. Simont hirtelen arra kényszerítik, hogy vigye Valakinek a keresztjét. Minden, Jeruzsálemben tartózkodó zsidóhoz hasonlóan ő is szeretne volna elfogyasztani az ünnepi pászkat. Fel is vállalja meg nem is ezt a tisztátalanságot: egyfelől nem választja, hiszen a katonák kényszerítik; másfelől pedig azért választja, mert vég eredményben Jézust választotta.

A kereszt cipelése kezdetben igazságtalannak és megalázónak tűnt. A zsidók részesülni akartak a pászkából, ezért nem szentségteleníthették meg magukat a szégyen tárgyának hordozásával. Számukra a keresztre feszített ember átkozott volt Isten előtt, ezért még aznap el kellett temetni, hogy ne fertőztesse meg az egész országot (5Móz 21:23). A rómaiak pedig sokat adtak a tekintélyre és a státuszra, ezért nem akartak társulni a szegénnyel, a tortúrával és a szenvedéssel. Senki sem akarta hordozni a keresztet – ahogy a felházban sem akarták megmosni egymás lábát a tanítványok –, még a tömeget alkotó emberek sem, akiket oly sokszor táplált kenyérrel és hallal. Mindenki csak ünnepelni akart.

„Az Üdvözítőt követő tömeg látta erőtlent, tántorgó lépteit, de semmi szánalmat nem tanúsítottak iránta. Sőt kigúnyolták és ócsárolták, mert nem tudta cipelni a nehéz keresztet. Újból rátették a terhet, és Jézus ismét ájultan esett a földre. Kínzóik ekkor felismerték, hogy lehetetlen számára a további teherhordozás. Zavarban voltak, mert nem tudták eldönteni, hogyan találjanak valakit, aki tovább vinné Jézus helyett a megalázó terhet. A zsidók ezt nem tehették meg, mert tisztátalanokká lettek volna, és így nem ünnepelheték volna meg a húsvétot. Még a Jézust követő csőcselékből sem alázkodott meg senki annyira, hogy hordozza a keresztet.

Ekkor egy idegen, név szerint czirénei Simon, vidékről jövet összetalálkozott a tömeggel. Hallotta a sokasághoz tartozók gúnyolódó és gyalázkodó beszédét. Hallotta a megvetően ismételt felszólítást: »Helyet a zsidók királyának!« Megállt és megdöbbenve szemlélte ezt a jelenetet. Mivel pedig szánakozást tanúsított, megragadták és a keresztet a vállaira helyezték” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 752. o.).

Simon együttérző tekintete elég volt ahhoz, hogy a katonák a vállaira helyezték a keresztet. Isten megenged az életünkben keresztek, amiknek nem értjük az értelmét. Ezek nem véletlenek, hanem Krisztus megismerésének alkalmi. A kereszthordozása közben Simon fizikailag is közel került Jézushoz. Tekintete találkozott a Megváltó szelíd tekintetével és vérző ábrázatával. Kezdte személyesen megismerni Azt, Akiről a fiaitól, Alexándertől és Rufustól hallott. Tudomása volt az Ő jóságáról, s most a saját szemével is meggyőződhetett a valóságról. A kereszthordozása nem távolít el Jézustól, hanem még közelebb vezet Hozzá. Talán akkor nem is fogta fel, mekkora kegyelem ilyen közel lenni az Üdvözítőhöz. Ami kényszerként indult, végül áldássá vált, majd személyes döntéssé. Czirénei Simon Jézus követője lett.

„Simon hallott már Jézusról. Fiai hittek az Üdvözítőben. Ő maga azonban nem tartozott Jézus tanítványai közé. A kereszthordozása vitele mégis áldás lett számára. Élete végéig hálás volt ezért az isteni gondviselésért, amely arra indította, hogy Krisztus keresztségét önként felvegye, és ettől kezdve mindig örvendéssel állt annak terhe alá” (uo.).

Kit feszítünk keresztre?

Nincs Vacsora kereszthordozás nélkül, és nincs dicsőség szenvedés nélkül. „Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztségében, aki által nékem megfeszítettett a világ, és én is a világnak” (Gal 6:14).

Ha nem szegezzük keresztre emberi természetünket annak kívánságaival együtt, akkor a körülöttünk élőket fogjuk keresztre szegezni! Emberi természetünk majd csak az Úr eljövetelekor szűnik meg, addig csupán keresztre feszíteni tudjuk azt! „Krisztussal együtt megfeszítetttem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2:20).

Az emberi természetnek és kívánságainak keresztre feszítése a „szégyenviselés” legnagyobb ünnepe. Pál abban lelt oltalomra, hogy testében hordozta Jézus megöletését: „Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben” (2Kor 4:10).

„Ennekutána senki nékem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézusnak bélyegeit hordozom az én testemben” (Gal 6:17). A görög „stigmata” kifejezés szó szerinti jelentése: „megbélyegzett”, „megjegyzett”, „át-döfött”, „a testre rányomott megalázó jel”, „szégyenfolt”. Ezt a megkülönböztető jelet általában izzó vassal sütötték a rabszolgák vagy bűnözők testére. A szégyenteljes megbélyegzés jelezte, hogy valaki rendelkezik a katonai, a rabszolga vagy Galata 6:17 versének értelmében az imádó ember teste fölött. Az ókorban a rabszolgák és a katonák általában gazdájuk vagy hadvezérük nevét viselték a bőrükön. E jegyek alapján könnyen lehetett azonosítani a dezertőröket. Hasonlóképpen tetoválták az ókori vallások híveinek testére az általuk imádott istenek neveit.

A kereszthordozás nem csupán a szeretet szövetségének a jele, amire hivatkozunk, amikor vétkezünk, hanem a szolgálat szövetsége is. Ha értékeljük Krisztus áldozatát, ez az embertársainkért végzett szolgálatunkban is meglátszik.

Mit kezdünk a kereszttel, amit az Úr a vállunkra helyez? Zúgolódva viseljük, vagy a kereszthordozást a Jézushoz való közeledés alkalmaként éljük meg? ▀

DANIEL NIȚULESCU, lelkipásztor,
Munténiai Egyházterület

A hely, ahol az ablakodon kopogtat a napfelkelte

Szeretettel meghívunk az Eforie Sudon található „Maria Carp” üdülőházba, a nyugodt és pihentető helyre, ahol a tenger, a keresztény légkör és a szívélyes vendégszeretet ideális keretet biztosít néhány napnyi kikapcsolódáshoz.

Júniustól szeptemberig 5 és 7 éjszakai turnusokat kínálunk kényelmes szobákban, napi háromszori ovo-lakto-vegetáriánus étkezéssel. 7 éjszakai turnusok esetén egy éjszaka ingyenes.

Az üdülőszezonon kívüli időszakban legkevesebb 30 fős csoportok részére biztosítunk szállást és hozzáférést az imateremhez, lehetővé téve ezáltal lelki találkozók és programok lebonyolítását.

60519

Foglalás: 0750 826 891; rezervare.eforie@adventist.ro
Részletek: adventist.ro/2079/casa-de-odihna-eforie-sud/